

मं. ५०६८

निरुक्तम् पूर्वाधम्

श्री यास्कः

पत्र. ७४ ————— तं ५

वेदांगम्

निरुक्ता प्रदीपम्

५०६८

५०६८

F. = 74

श्रीगुरुदेवनाथाय नमः

१६३

श्री

१२५०

॥ श्री ॥ नमः ॥ रविकुलस्य पठनार्थं ॥

॥ प्राचा परीम हस्यक ॥

॥ स्य हस्य पठनार्थं ॥ श्री ॥

पां. श्रीछा. संमने रुजत्यना. अद्यान एव रुद्धे. अस्याये नमः ॥
म. ध्यावा. आवेष्टे

॥ श्रीगुरुदेवनाथाय नमः ॥
॥ जन्मदिवसा ॥ श्रीगुरुदेवनाथाय नमः ॥

५०॥ उनिमोगेरायनमता ॥ समाम्नापः समाम्नातः स्यात्ख्यातव्यं स्तमिषं
 समाम्नायं निघंटु इव इसा च हते निघंटवः कस्मान्निगमादमे भवन्ति छंदोभ्यः साम
 हृत्य समाहृत्य समाम्नातास्ते निगन्तव एव संतो निगमना निघंटु इव उच्यते तदुत्पीपम
 वोपवाहननादेव स्पृष्टं समाहृता भवन्ति यद्वा समाहृत्य ता भवन्ति तद्यान्पेता निच
 त्वा रिपदजातानि नामाख्याते वोपसर्ग निपाताश्च तानीमानि भवन्ति तत्रैतन्नामसि
 नामाख्यातयोर्लक्षणे प्रदिशन्ति भावप्रधानमाख्यातं सत्वप्रधानानि नामाख्यात
 तद्यत्रोभेभावप्रधाने भवतः पूर्वापरीभूतं भावमाख्यातेनाचष्टे व्रजातिपचतीत्य
 पक्रमप्रभृतमपवर्गपयंतं सत्त्वं सत्वभूतं सत्त्वं नामभिर्व्रज्यापंडित्वात्पदइतिस
 त्वानामुपदेशः ॥ गौरभ्वः पुरुषो हस्तीति भवतीति भावस्यास्ते शैते व्रजातिरिति

३

एतौ द्विभनित्यं वचनमौदुंबरायणस्तत्र चतुर्ध्वनोपपद्यते युगपदुत्पन्नानां वाशब्दा
नामितरेतरोपदेशः शास्त्रकृतौ योगश्च व्याप्तिमत्वात्तु शब्दस्याणीयुस्त्वाच्च श
ब्देन संज्ञाकरणं व्यवहारार्थं लोकेतेषामनुष्यवद्देवताभिधानं पुरुषविद्यानित्य
त्वात्कर्मसंपत्तिर्मेत्रो वेदे ॥ २॥ पद्मावविकारा भवन्तीति वाध्यायिणिर्जायतेः स्तिवि
परिणामतेवर्द्धते पक्षीयते विनश्यतीति जायत इति पूर्वमावसा चष्टेनापरभावमा
चष्टेन प्रतिषेधत्यस्तीत्युत्पन्नस्य सत्त्वस्यावधारणं विपरिणामत इत्यप्रच्यधमा
नस्य तत्त्वाद्धिकारं वर्द्धत इति त्वांगाभ्युच्चयं सांयौगिकानां वार्थानां वर्द्धते विजयेनेति
वा वर्द्धतेशरीरेणेति वा पक्षीयत इत्येतेनैव व्याख्यातः प्रतिलोमं विनश्यतीत्यपर

स्यादि ५

भावस्यादिमाचष्टेन पूर्वभावमाचष्टेन प्रतिषेधति ॥३॥ अतो न्ये भावविपरीत एतवामेव
 विकारा भवन्तीति हस्मादुते यथा वचनमभ्युहितव्या न निर्वहति उपसर्गान्नि
 रादुरिति शाकटायनो नामाख्यातयोस्तु कर्मोपसंयोगद्योतका भवन्त्युच्चावचाः प
 दा र्था भवन्तीति गार्ग्यस्तद्व्युपपत्तिः प्रादुरिति तन्नामाख्यातयोरर्थविकरणं ॥४॥
 आइत्यर्वागर्थे प्रपरेत्येतस्य प्रातिलोम्यमभीत्याभिमुख्यं प्रतीत्येतस्य प्रातिलोम्य
 मतिमुद्रत्यभिपूजितार्थे निद्वुरित्येतयोः प्रातिलोम्यमवेति विनिग्रहार्थं या उदि
 त्येतयोः प्रातिलोम्यं समित्येकी भावव्यपेक्षेतस्य प्रातिलोम्यमन्वितिसादृश्यापरभा
 वमपीति संसर्गमुपेत्य पजनं परीति सर्वतो भावमधीत्युपरि भावमैश्वर्यं वैवमुच्चा
 वचनार्थं प्रादुस्त उपेक्षितव्याः ॥५॥ प्रथमः पादः । अथ निपाता उच्चावचेष्वर्थेषु निपतंत्यपु
 पमार्थे विकर्मो

 शिव०
 ॥२॥

६३
 पसंग्रार्थेपिपदपरणस्तेषामेतेवतारमुपमार्थेभवंतिवेतिभाषायांत्वान्वध्मयंवा
 गिरिवेद्रइवेतिनेतिप्रतिषेधार्थीयोभाषायामुभयमन्वध्मयंनेद्वेवममंसेते
 तिप्रतिषेधार्थीयःपुरस्तादुपाचारस्तस्ययत्प्रतिषेधुतिदुर्मदासोनसुण्यामित्क
 पमार्थीयउपरिष्टादुपाचारस्तस्ययनोपमिमीते॥१॥विहितेषोनेककर्मवि
 र्यश्चिदिदंज्ञयादितिज्ञायामाचार्यत्राचारंग्राहयत्याचिनोस्यथानाचिनोति
 बुद्धिमितिवादधिविहितुपमार्थेकुलमांश्चिदाहरेसवक्तृमिनेकुलमापाकु
 लेषुसीदंतिनुइत्येषोनेककर्मदंनुकरिष्यतीतिहेत्वपदेशीकथंनुकरिष्यतीत्य
 नुतेषुपुरुहूतवयाः(तृहस्पवतेपुरुहूतश्च॥शारवावयाःशारवावेतेवतापना
 १॥६॥नवेतदकाशीरितिवाधाकमार्थेनवति॥१॥तृहस्पनुः॥१॥पंक्ति॥

५ हइति च

मिदं

भवन्ति शाखाः खत्रायाः अन्ते वथियुस्पागमादर्थेऽथ कृमहविरायेतेन यो
त्वोद्देशिकमिव विग्रहेण एथ क्वाच्च कर्मोपसंग्रहश्चित्समुच्चयार्थ उभाभ्यां संप्रयु
ज्यते अहं च त्वं च हं न्नित्येन स्मिन्नेवार्थे हे वेभ्यश्च पितृभ्य एसाकारो वेति विचा
रणार्थे हे तां हं एथि चो मिमां निदक्षनी हे वे ह वेत्पथापिसमुच्चयार्थे न्विति वा
युक्तामनुवाचोति ॥ ३ ॥ अहइति च विनिग्रहार्थी यो पूर्वोऽङ्गसंप्रयुज्यते अयम
हेदं करोत्ययमिदं ह करिष्यतीत्यथाप्यकार एतस्मिन्नेवार्थ उन्तरेण प्रपञ्चेन वेदंति
सत्प्रभुते वेदंतीत्यथापि पदहरण इदमुत दुहीत्येषो नैककर्म हेदं ह करिष्यती
त्यनुपपत्ते कथं हि व्याकरिष्यतीत्यस्यायां किलेति विद्याप्रकर्ष एव किलेत्संथा

अहं करिष्यती

दमुकरिष्यती

२ तिहेत्वपदेशो कथं हि करिष्यती

तिहेत्वपदेशो
कथं हि
करिष्यती

पिनं नु इत्येताभ्यां संप्रयुज्यते नु एष्टेन किलैवं ननु किलैवं मेति प्रतिषेधे माकारिषी
 रिति च खल्विति च खलु कृता खलु कृतमथापि पदपूरण एवं खलु तद्वत् भवेति शश्व
 दिति विविकि सार्थी यो भाषायां शश्वदेवमित्यनुष्टुप एवं शश्वदित्यस्य एष्टेन न
 मिति विविकि सार्थी यो भाषायां मुञ्चय मनुध्य मयं विविकि सार्थी यश्च पदपूरण
 श्वागस्मदुं द्रायद विनिरूप्य मरुत्तः संप्रदिशं चकार सेंद्र एतप परिदेवयो च
 क्ते ॥ ४ ॥ न नूनमस्ति नोऽर्थः कस्तु द्वेदयदनुतं अमस्य चित्तमभिसंचरेत्पुं ता धीति
 विनश्यति न नूनमस्त्यद्यतनं नो एवमस्तनमद्यास्मिद्या विद्युरित्येकानामधेय
 द्याततद्वृत्तिस्ततश्च उपाशंसनीयः कालो ह्योहीनः कालः कस्तु द्वेदयदनुतं कस्तु

महाबा

वेदयद्वुतमिदमपीतरद्वुतमभुतमिति वान्यस्याचित्तमभिसंचरेण्यमभिसंचार्य
 न्यानाभिर्याश्चित्रं चेततेरुताधीतं विनश्यतीत्याध्यातमभिसंचेतमथापि पदपुरणः ॥ ५ ॥
 नूनं साते प्रतिवरं जरित्रे दुहीयदिददह्निणामघोनी ॥ शिवास्तोत्रम्योमातिधुश
 गोनीहृददमविदथे सुवीरणः ॥ साते प्रतिदुध्यं वरं जरित्रे वरेण वरयितव्यो भवति ज
 रिता गरिता दह्निणामघोनी मभवती मधमिति धननामधेयं महते दनिकर्मणि
 दह्निणा दहते समर्द्धयति कर्मणि दृष्टं समर्द्धयतीति पिवा प्रदह्निणं गमना
 दिशमभिसंचरेत्पदिद्यस्तप्रकृतिर्दह्निणो हस्तो दहते रुक्मा हकर्मणि दाशते वा
 स्यादानं कर्मणि हस्तो हंते प्राशु हंते नैर्दह्निस्तोत्रम्योमात्मानास्माननिदही

मीस्मानतिहायदाभगोनोअस्तुहृददेमस्वोवेदनैभगोभजतेहृदितिमहतोनाम
 धेयंपरिवृत्तंभवतिवीरवंतःकल्पाएवीरावावीरोवीरयत्पमित्रावितेवास्योऽतिक
 म्रणेवीरयेतेवीसीमितिपरिश्रुहार्थीयोवापदप्ररणेवा।प्रसीमादित्योअस्तज
 त्मास्तजदितिको।प्रास्तजसर्वतइतिवा।विसीमतःसुरुचोवेनआवरितिच।व्यव
 णेसर्वतआदित्यःसुरुचआदित्यरश्मयःसुरेचनोदपिवासिमित्येतदनर्थ
 क्रमुपबंधमादहीतपंचमीकम्मणिंसीमःसीमतःसीमातोमयादितःसीमा
 मयादिविसीच्यतिदेशाविति।वइतिविनियुहार्थीयंसर्वनामानुदात्तमर्ध

नै० ५०

५

नामित्येके। ^{११}हो० रुचां त्वः पोषमास्ते पुपुषा नायत्रं त्वो गायति शक्ररीषु। ब्रह्मा त्वो व
दति जातविद्यां यत्तु स्यमात्रां विमिमीत उक्तः। इत्युक्तिकर्मणं विनियोगमाच
ष्टे रुचामेकः पोषमास्ते पुपुषा न्हो तर्गवर्नी गायत्रमेको गायति मेको शक्ररीषु।
तां यं गायत्रं गायतेः स्तुतिकर्मणः शक्र्य रुचः शक्रो ते स्तद्यदा निर्वृमशकश्च
नु तच्छक्ररीणां शक्ररीत्वमिति विज्ञाते ब्रह्मे को ब्रोते जाते विद्यां वरते ब्रह्मा सर्ववि
द्याः सर्ववेदिनुमहीति ब्रह्मा परिवृत्तं शुभ्रततो ब्रह्म परिवृत्तं सर्वतो यत्तस्य मात्रां सर्व
विमिमीत एको धृष्ट्युरधर्युरधर्युनक्त्यधरस्येन ताधरं कामयंत इति वापि वाची

रुचः

राम
५

सस्मायोश्च नृपेन

यं २

पानेयुरूपबंधो धर इति यत्तु नाम धरति हिंसा कर्मान् तत्पतिषेधो निपात इत्येकोऽतः कथम
 नुदात्तप्रकृतिनामस्याद्दृष्ट्यंतु भवति उत तस्मै स्थिरपीतमाङ्गरिति द्वितीयापादितो
 तस्मै त्वं विमस्व इति चतुर्थ्या मथापि प्रथमा बद्धवचने ॥ ३ ॥ अह एव नृः कर्त्तुं वेत्तुः सखा
 यो मनोजवेषसमा बभूवुः ॥ आह ध्मा उपकृत्वा म उत्वे दृष्टा इव स्मात् उत्वे दृष्टे ॥
 अहिमंतः कर्त्तुं वेत्तो हि च दृष्टे रनक्ते रित्या ग्रायण स्तस्मादेते व्यक्तं तरे इव भवत इति
 हा विहाय ते कर्त्तुं न ते निहितद्वारे भवत्सृष्टे रित्या ग्रायण सृष्टी इव खे उदगता
 मिति हे विहाय ते मनसा प्रजवेषसमा बभूवुः रास्य दध्मा अपर उपकृत्वा दध्मा अपर
 आस्य मेस्यते रास्य दत एत दन्मिति वा दध्म दध्युतेः स्रवति कुर्मणो दस्यते वस्मिदि

मु

३०५०

६

हस्ततरंगमवातिप्रस्न्याद्गुहाइवैकेप्रस्न्याददशिरिस्मानाहृद्गुहाहतेःशकर्मणि
 लादतेवास्पासीतीभाचकर्मणिथापिसमुच्चायाथेनवतिगोपर्यायाद्वत्तदाश्विन
 माश्विनचपर्यायाश्चुसथुयेप्रवृत्तेयमित्ताहरेषुग्रथेषुवाक्यशरणत्रागच्छतिपुह
 शरणथेमित्ताहरेषुनर्यकाःकमीमिदितिनिद्वक्कासश्चिदिनरोभूरितोवृका
 दिवाविभ्यस्पन्नोववाशिरेशिशिरंजीवनायकं।शिशिरंजीवनायशिशिरंशृणु
 तःश्रीश्रीमातेवा।एमेतंसजनासुतोआसृजतेनंसुते।तमिद्वदंतुनोगिरातंवद्वपं
 तुनोगिरस्तुतयागिरंगणते।अयमुतेसमतसि।अयंतेसमतसीवोपिदृश्यते।
 सुविदुश्चसुविज्ञायतेदुवाथायितेत्येषदंदित्येतेनासंप्रयुज्यतेपरिभये।इवि

का

राम
६

हीमिरेकेस्वरितः सं चंते सुध्वंत एके सवनेषु सोमाश्राश्री मर्दित उत दक्षिणा नि
 ने जिह्मायं त्यो नरकं पतामोति । नरकं न्यरकं नीचैर्गमिनेनास्मिन्मणं स्थानमस्य
 मथस्तीति वाथापि न वेत्तेषु इदित्येतेन संप्रयुज्यते नु दृष्टे नृचे सुखं पिवंतीति सु
 रं मुनोर्ते रेव मुखा वृक्षे च येषु निपतंति त उपै हितुव्यात् ॥ १७ ॥ ॥ द्वितीयः पादः ॥
 इतीमानि चत्वारि पदजातान्यनुक्रान्ता निनामाख्यातं चोपसर्गं निपाताश्च
 तत्र नामान्ताख्यातजानीति शङ्कटाय नो नैरुक्तं मयश्च न सवर्णीति गार्थी
 वेयाकरणानां चैके तद्यत्र सरसं स्कारौ समर्थौ प्रादेशिके न गुणे नाद्वितीया
 तां सं विज्ञाता नियथागौरश्चः पुरुषो हस्तीत्यथ च सवर्णोपाख्यातजानिना

नै० १००

७

२

मानिस्फुर्यः कश्चतल्कर्मिष्ठुयासिर्वतसत्तंतथाचह्रीरम्पिकश्चाक्षनमश्रु
वीताश्वः सवचनीयस्याद्यत्किंचिन्नं द्यातएतदथापिचेष्टाएपाख्यातजानि
नामानिस्पृष्टीयाविकृतिवैः संप्रयुज्येतावज्ञानामधेयप्रतिलेभंस्पाद्युत्रे
वैष्णवाहर्ष्यावासंजनीवस्यादशिथ्रथापियेषान्यायवाक्यार्थनामिक
संस्कारेयथाचापिप्रतीतार्थानिस्पृष्टयैनान्पाचह्रीरन्तुषुषुपुरिशायइत्याच
ह्रीरन्नेष्टयश्चतर्दनमितितरणमथापिनिष्पन्नेभिषाहारभिविचारयंतीतिप्र
थनात्पृथिवीत्पाङ्कः कएनामप्रथयिष्यत्किमाक्षरश्चेत्पथानवितेथेप्रादेशि
कविकारेपदेभ्यः पदेतराद्विन्संस्कारशाकटायनएतेः कारितं चयकारादि

राम

७

चानाकरणं मन्त्रैः श्रुत्वा सकारादिं वापि सत्ववोभा वदत्याङ्कं परस्माद्भा
 वात्पूर्वस्य प्रदेशो नोपपद्यत इति तदेतं नोपपद्यते ॥ ३ ॥ यथोद्दिष्टं वा एतन्नद्य
 नस्वरसंस्कारो समर्थो प्रादेशिकेन गुणेनावितो स्यात् सर्वं प्रादेशिकमिति एवं
 सत्यत्वात् तन्न एष भवति यथो एतद्यः कश्चिन्मन्त्रं कुर्यात्सर्वं तत्सत्तथा च ह्री
 रन्निति पश्यामः समानं कर्मणामभेदं प्रतिलभ्यते केषां नैकेषां यथा तद्भा
 परिर्व्रजाको जीवो भूमिज इत्येते नैवोत्तमः प्रकृतो यथो एतद्यथा चापि प्रती
 ताया निष्फल्येना न्या च ह्री रन्निति सन्तत्पप्रयोगाः कृतो ये कपदिका यथा
 प्रजतिर्दध्ना जायमाना ह्ये जागरूको दविर्हीमोति यथो एतन्निष्पन्नेति

नै० २०
८

व्याहारे निविचारयंतीति भवती हि निष्पन्ने भिद्याहारे योगपपदीष्टिः प्रथनात्पृथि
वीत्पाङ्कः कए नाम प्रथयिष्यन्ति माध्वरश्चेत्यथ वैद्वानि नष्टथुरप्रथिता चेदप्यनेः।
॥३॥ अथाप्येवं सर्व एव दृष्ट प्रवादा उपातलज्जंते यथो एतत्पदेभ्यः पदेतराद्धन्मिं व
स्कारे तियो न विन्नेये संवस्कारस्मृते न गहः सैषा पुरुषगहयिथो एतदपरपरस्मा
ज्ञावात्पूर्वस्य प्रदेज्ञो नोपपद्यत इति पश्यामः पूर्वोत्पन्नानां सत्वानां परस्मात्ज्ञावा
न्नामधेयप्रतिलंभमेकेषां नैकेषां यथा बिल्वाद्दोलवत्तूडक इति बिल्वं भरणं वा भू
दनादाधौ॥ अथापीह मंतरेण मंत्रे धर्मप्रत्ययान विद्यते नैधमप्रतियनो नात्पंत
स्वरसंस्कारे हे शस्तहि देविद्यास्थानं व्याकरणस्य काश्चन स्वाथसाधकं च यदि मं

ॐ

राम
८

नार्थप्रत्ययायानर्थकं भवतीति कौशौनर्थका हि भवन्तस्तेनोपेक्षितव्यं नियतवाचो
 युक्त्या नियतानुसृत्य भवन्त्यथापि ब्राह्मणेन रूपसंपन्नाविधीयंते। उरुप्रथमेति
 प्रथपति। प्रोहाणीति प्रोहस्यथाप्यनुपपन्नाथ भवति। वर्षधेनायस्वेन स्वधिते मे
 नो हि मीरित्याह हि सन्नथापि विप्रतिबिद्धाथ भवति। एक एव रूपावतस्थेन द्विती
 यत्नं संख्याता सहस्राणि ये रुद्राश्च भिभूम्पा। अशत्रुरिन्द्रजतिषे शतं सेना अज
 यत्नाकमिन्द्रस्यथापि जानतं संप्रेष्यत्यग्नये समिधमाना यानु ब्रह्मीत्यथाप्या
 हादिति सर्वमिति अदिनिर्द्यौरदिनि रत्नरिक्तमिति। तदुपरिष्ठाद्याख्यामोथाय राम
 विस्पष्टाथ भवन्त्यग्न्यादृष्टिस्मिन् जारयायिकाणुकेत्यर्थवन्तः। शहसामाना

ने० प्र०
६०

हेतुद्वैयस्य समृद्धयहूपसमृद्धयत्कर्मक्रियमाणस्य जुर्वात्रिवदतीति ब्रह्म
ए०॥॥॥ क्रीलंतो पुत्रेनृत्तिरित्यथो एतन्निपतवाचो मुक्तयो नियतानुश्रव्यभिवं
तीति लौकिके षष्ठ्येतद्यथेन्द्राग्नीपिता पुत्राविति यथो एतद्ब्रह्मणेन रूपसप
न्नाविधीयते इत्युक्तं दिनानुवादः सन्नवतियथो एतदनुपपन्नार्थं भिवंतीत्याम्नायव
चनादहिंसाप्रतीयेत यथो एतद्विप्रतिषिद्धार्थं भिवंतीति लौकिके षष्ठ्येतद्यथास
पलोपं ब्रह्मणेन मित्रैरजेतियथो एतज्जानंतं संप्रेष्यतीति जानंतमभिवाद
येते जानंतमेषु पक्वं प्राह यथो एतददितिः सर्वमिति। लौकिके षष्ठ्येतद्यथासर्वं राम
रमानुप्राप्ताः पानीयमिति यथो एतद्विस्पष्टार्थं भिवंतीति नैषस्थाणोरपराधो ६०

३१

यदेनमंक्षेनपश्यतिपुरुषापराधःसभवतियथाजानपदीषुविद्यातःपुरुषवि
 शेषोभवतिपारेक्यविस्तृतुरवलुवेदित्रिषुभूयोविद्याःप्रशस्योभवति॥१॥
 तृतीयःपादः॥॥अथापीदमंतरेणपदविभागो नविद्यते।अवसायद्वतेरुद्रमृते **प**
 ति।पदद्वयसंगावःपथ्यदनमवृतेर्गत्यर्थस्यासोनामकरणस्तस्मान्नावगृह्णति।अ
 वसायाश्चानिति।स्यनिरुपसृष्टेविमोचनेतरस्मादवगृह्णति।द्वतोनिर्ज्ञेयाइदमा
 जगामेतिपंचम्यर्थप्रेक्षावापद्यर्थप्रेक्षावाःकारणं।परेनिर्ज्ञेयात्रावह्वेति।
 चतुर्थ्यर्थप्रेक्षावापद्यर्थप्रेक्षावाःकारणं।परेनिर्ज्ञेयात्रावह्वेतिचतुर्थ्य
 र्थप्रेक्षाकारणं।परःसुनिकषःसंहितापदप्रकृतिःसंहितापदप्रकृतीनिसर्वचर

ने० १०
१०

एनां पोषद्वान्यथापियाहिरैव तेन बहवः प्रदेशा भवन्ति ते देतेनोपेक्षितं यन्ति च
 द्रुयुर्लिङ्गज्ञाः त्रस्मद्विती। इदं नेत्वा शर्वसा देवता वायुं घृणंतीति। वायुर्लिङ्गं चेद्दे
 लिङ्गं चाग्नेये मुंवेग्निस्विमन्यो विषितः सहस्रं त्यथाग्निमन्यवे मुंवे विषितो ज्वलि
 तस्त्विषिरित्यथस्य दीप्तिनामभवत्यथापि हानुप्रशसा भवत्यहानि निदाच॥१॥ २२
 स्यात्पुरयं भारदारः किलाभूदधीत्यवेदं न विजानाति योर्थो योर्थस्ते इमं कलं मद्र
 मश्रुतेनाकमेति हानुर्विषितपोष्मा। एदुहीतमविहानं निगदेनैव शस्यते। अत्र नग्ना
 विवशुक्लैश्चेन तद्वलतिकेहि चित्। स्यात् एतस्मिन् तैरयोर्त्रैररण्योवा॥३॥ उत राम
 तः पश्यन् ददृशुर्वाचमुत तः शृण्वन् शृणोत्येना। उतो तस्मै तव विस्मिन् जायेव १०

सुवासाः कल्याणजाताः कामयमानानेशु उ पु

पत्युः उ शती सुवासाः। अथेकः पश्यन् पश्यति वाचमुपि च शृण्वेन शृणोत्येनामिष्य
विद्वांसर्माहार्थमथेकस्मै त्वं विसृजे इति स्वमात्मानं विदुषु तेनानेप्रकाशनम्
यस्याहानया वाचोपमोत्रमयो वाचो जायेव पत्येकामयमानो सुवासाः कृतुका
लेषु यथा स एनो पश्यति स शृणोतीत्यर्थः प्रशंसा तस्यान्तराभ्युपसर्गनिवचना
या॥ शोभतत्वं सख्यो स्थिरपीतमाङ्गनैर्न हि द्वैत्यपि वाजिनेषु। अथ वाचरतिमाय
येषु वाचिसुश्रुवोऽप्यफलामपुष्पाः। अथेकं वाक् सख्ये स्थिरपीतमाङ्गरममाण
विपीताथं देवसुरवेरमण्ये स्थान इति वा विज्ञाताथं यन्नामुवंति वाग्म्येषु ब
लवस्त्वयधेवाद्येषाचरतिमायया वाक्यतिरूपयानास्मेकामादुखेवाद्दोहा

नै० १०
११

देवमनुष्यास्थानेषु यो वाचं श्रुतवान्मवत्यफला मपुष्पामित्यपौलास्माच्च पुष्पा
वाग्नवतीति वाकिचित्पुष्पफलेति वार्थं वाचपुष्पफलमाह यास्तु देवते पुष्पफले
देवताधर्ममेवा॥ १॥ साहाय्यकृतधर्माणि क्रयोवर्बधुस्तु वरेभ्यो साहाय्यकृतधर्म
भ्य उपदेशेन मंत्रां प्रादुरुपदेशाय स्ताप्यं तो वरे बिल्मग्रहणाय मंग्रं थं समा
ग्रासिष्ठु वेदं वेदांगानि च बिल्मं भिल्लं भासनमिति वैतावतः सुमानकर्मणि क्वा
तवोक्षतुहक्षतेरेतावत्यस्य सत्वस्य नामधेयान्येतावतामर्थानामिदमभिधानेन
यंदुर्कमिदं देवतानामप्राधान्येनेह मिति तद्यदन्यै देवते मंत्रे निपतति नैयंदुर्कं त
त्॥ १॥ पौत्रिश्च नत्वा वाचं तो अश्वमिक्त्वा वातं वृंतं बालाद्देशावारणार्थं न वृंति देशे

राम
११

दृशतेः॥ मृगो न मृगः कुचरोगिरिष्ठाः॥ मृग इव न मृगः कुचरोगिरिष्ठा मृगो मा
 र्गति कर्मणो मृगो विभ्यत्समा मृगो प्येतस्मादेव कुचरुद्रतिचरति कर्मकु
 सितमथ चेदेव ताभिधानं कायन्नचरेतीति गिरिष्ठा गिरिस्थायी गिरिपर्वतः स
 मुजीर्णो भवति पर्ववान्पर्वतः पर्वपुनः पृणतेः प्रीणतेः प्री वा द्धमा स पर्व देवानस्मि
 न्प्रीणंतीति तत्प्रकृतीतरसंधिसामान्यान्मेघस्थायी मेघोपि गिरिरेतस्मादेव
 तद्यानि नामानि प्राधान्यं स्मृतीनां देवतानां तद्देवतमित्याचक्षते तदुपरिष्ठा
 द्यारयास्यामो नैद्यं डकानि नैगमानी हेहा हि चतुर्थः पादः॥ इति प्रथमोऽध्या
 यः॥ ॥ ७॥ अथ निर्वचनं तद्येषु पदेषु स्वरसंस्कारो समर्थो प्रादेशिकेन विका

ने०४०

१२

ति४

रेणवितोस्यातांतथातानिनिर्द्धयादथानवितेर्येधादेशिकेविकारेयानित्यःपरी
हेतवेनचिह्नसामान्येनाविद्यमानेसामान्येपल्लरवसंसामान्यानिर्द्धयान्न
त्वन्ननिर्द्धयान्नसंस्कारमादिधेतविषयवत्योहिहत्तयोभवंतियथार्थविभक्तः
सन्नमेयत्प्रत्तमवत्तमितिभत्वादीएवशिष्येते॥१॥अथाप्यस्तेनिर्द्धयस्थानिष्ठा
दिलोपोभवंस्तःसंतीत्यथार्थंतलोपोभवंतिगत्वागतमित्यथायपधलोपो
भवतिजग्मतुर्जग्मुरित्यथायपधविकारेभवतिराजादंडीत्यथापिवस्त्वो
लोपोभवतितत्तायामित्यथापिद्विवस्त्वोपस्त्वद्वत्तथाप्यादिविपर्ययोभ
वतिज्योतिर्धनोविडुर्बाघइत्यथायाद्यंतविपर्ययोभवतिस्तोकाखुःसिकता

३३

राम

१२

स्तर्कित्यथायंत्यापत्तिर्भवति॥५॥ उद्योमेधोनाधोगाधोवधूमधुत्यथापि वसेपिज
 नयासुदोरोभरुजेति तद्यत्र स्वरादनंतरात्तस्यान्तद्वन्ति भवति तद्विप्रकृतीनां स्थान
 मिति प्रदर्शितं तत्र सिद्धाया अनुपपद्यमानाया मितरयोपपि पादयिषे तत्राप्येके ल्य
 निष्पत्तयो भवन्ति तद्यथैतन्मृदुःपृथुः पृथुः पृथुः पृथुः पृथुः पृथुः पृथुः पृथुः पृथुः पृथुः
 लुभ्ये नैगमाः कृतोभाष्यं ते दमूनाः होत्रसाध्व इत्यथापि नैगमेज्योभाषिका उल्लं
 घृतमित्यथापि प्रकृतय एवैकेषु ज्ञाष्यंते विकृतय एकेषु॥३॥ शवतिर्गतिकर्मा कंबो
 जेष्वेव भाष्यंते कंबोजाः कंबुलज्जोजाः कमनीयज्जोजा वा कंबलः कमनीयो भवति विका
 रमस्यायेषु भाष्यंते शवद्विदातिर्लवनाथे प्राच्येषु द्वात्रिमुदीयेष्वेवमेकपदानि

नै० पू०

१३

तृतीय

स्त

त छि

निर्ज्वर्योदपतसमासिषेकपर्वसुचानेकपर्वसुचश्चर्वश्चमपरमपरंप्रविभज्यनिर्ज्व
यादंयः पुरुषोदंडमर्हतीतिवादंडेनसंपद्यतइतिवादंडोददानेचरिद्यतिकर्मणो
क्तेरोददतेमणिमित्यभिभाषंतेदमनादित्योपमन्येवोदंडमस्याकृषतीतिगर्हायो
॥४॥ कद्वारज्जुश्चस्यकहंसेवतेकहोगाहतेस्त्वद्विनामकरणंरव्यातेवनिथक्ते
न्यासःकुमस्मिन्व्यानमितिकृषतेवतिस्सामान्मनुष्यकहोवाडुमूलसामान्याद
श्चस्यराजःपुरुषोराजस्यपुरुषोराजराजतेःपुरुषःपुरिश्रादःपुरिश्रायःप्ररयतेवा
प्ररयंत्यंतरित्यंतरपुरुषमभिप्रेत्यायस्मात्परंनापरमस्ति किंचिद्यस्मान्नाणीयो न
ज्यापोस्ति किंचिद्वृहद्वस्तुष्टोदिवितिष्ठत्येकस्मिन्नेहंशसंपुरुषेणसर्वमित्य

राम

१३

६

५२ तिकडा

न

पिनिगमोभवति ॥५॥ विश्वकदाकर्षेवीतिवकद्वनिश्वगतोभाष्यतेज्ञातीतिग
 तिऊसगोकादातीतिदानिऊसनाचकडातीतिमितोनर्थकोभाससदस्मिन्नस्ती
 तिविश्वकदःकल्याणवर्णरूपःकल्याणवर्णस्यैवास्वरूपंकल्याणकमनीयंभवतिव
 र्णवर्णोतिरूपंरोचतेरेवंतद्धितसमासांनिर्भूयानैकपद्येदानिनिर्भूयानावेयाकुरणा
 धनानुपसन्नायानिदंविदेवानित्येह्यविज्ञातुर्विज्ञानेसूयोपसन्नायनुनिर्भूयाद्यो
 वालोविज्ञातुस्यामेधविनेतपसिनेवा॥६॥ विद्याहवैब्राह्मणमाजुमागोपायमा
 न्नोवधिष्ठेहमस्मिअस्यकामानृजयेतायनमाब्रूयावौर्यवतीतथास्यायच्चातु
 एत्यवितयेनकस्मैविदुःखकुर्मैर्वन्नमृतसंप्रयच्छन्तमन्येतपितरंमातरं चतस्मै

॥

ने० पू०
१४

नद्रुह्येकतमञ्चनाह। अद्यापिताये गुरुना द्रियंते विमावा चामने सा कर्मणा वा। यथे
वतेन गुरोर्भेजिनीयास्तथेव तान भुनक्ति। श्रुतं तदायमेव विद्याः शुचि मप्रमत्तं मेधवि
नं ब्रह्म क्येपि पन्नायस्ते नद्रुह्येकतमञ्चनाह तस्मै मास्त्यानिधिपाय ब्रह्मन्निति निधिः शिव
धिरिति॥ ७॥ ॥ प्रथमः पादः ॥ ॥ अथातो नुं कर्मिष्यामि गोरीति ह्यथियानामधेयं यद्दूरं
गता भवति यथास्यां भूतानि गच्छंति गातेर्वैकारेणामकरणे यापि पशुना मेह भवे
त्येतस्मादेवाथायस्यां तास्तेन कृत्स्वं निगमात्सर्वं ति गोभिः श्रीणीतमस्मै सारमिति
पयसो मसरस्सोमो मंदते स्तृप्तिकर्मणो मसर इति लोभनामाक्षि मत्र एनेन धनं भवति
पयः पिबते वाप्यायते वाहीरं हारते र्धसैर्वैरो नामकरण उशीरमिति यथा। अंशं दुहंतो

राम
१४

अध्यासते गवीत्यधिषवणचर्मणोऽश्वः शमस्यमानो भवत्यननायज्ञं भवतीति वाचमं मर्व
 रतो वेदितं भवतीति वाथापि चर्मवस्त्रे प्राचा गोभिः सन्नक्षोऽसिवा तयस्वेति रथस्तु
 तावथापि स्नावचस्त्रे प्राचा गोभिः सन्नक्षो पतति प्रस्तुतेतीषुस्तु तो ज्वापि गौरुच्यते
 गव्यावेनादितमयचन्नगव्यागमयतीति निति ॥ १॥ वृहे वृहे नियतामीमयज्ञे स्तोत्रो वय
 प्रपतान्मरुषाह वृहे वृहे धनुषि धनुषि वृहो वृश्चनान्नियतामीमयज्ञे शष्ट करे
 तिमीमयतिः शष्टकमति तो वयः प्रपतति पुरुषानदनाय विरिति शङ्कुनिनामवेते गति
 कर्मणोथापी शुनामेह भवत्येतस्मादेवादित्योपिरुच्यते उताहः परुषे गवि पर्वव
 तिभास्वतीत्यौपमन्यवोथाथस्येकोरश्मिश्चंद्रमसंप्रति दीप्यते तदेतेनोपेहितव्य
 मादित्यतोस्पदीति भवतीति सुषुम्णः सूर्यरश्मिश्चंद्रमागंधर्व इत्यपि निगमा भवतीति

जो ३

ने० पू०
१५

सोपिगौरुच्यते। अत्राह गोरमवृते। तिदुपरिष्ठाद्याख्यास्यामः सर्वेपिरश्मयोगा
वृच्यंते। एतावोवास्तुमुत्रमसिगमधेयवगावोभूरिशृंगात्रयासः। अत्राहतदुरु
गायस्य हलः परमंपदमवभातिभूरितानिवांवास्तुनिकामया महेगमनाययवगावो
बहुशृंगाभूरिति बहुनोनामधेयं प्रवतीतिसतः शृंगं श्रयतेव श्रिणातेव श्रिणाते
व श्रिरणयो ज्ञतमिति वा श्रिसोनिगतिमिति वा पासायनात्रवतदुरुगायस्य विलो
महागतेः परमंपदं पराध्यस्थमवभातिभूरिपादः पद्यते सानि क्षनात्सहं पशुपादः
प्रकृतिः प्रभागपादः प्रभागपादसामान्यादितराणि पदान्येव मन्येषामपि सत्त्वानां राम
संदेहा विद्यंते तानि चेत्समानकर्मणि समाननिर्वचनानि नानाकर्मणि चेन्नाना १५

[illegible]

नै० पू०

१६

कर्मणाशाकशुलिः संकल्पयां चक्रे सर्वा देवता जानानी नितस्मै देवतो भयर्लिगा प्रा
 दुर्बभूवतां न जज्ञेतां पप्रच्छ विविदिषाणित्वेति सास्मा एतामृचमादिदेवोष्मांषाम
 देवतेति ॥ १॥ अयं साक्षिद्वेयेन गौरभीवतामिमांतिमायुं ध्वसनावधिश्चिता साचि
 त्तिभिर्निहिचकार मत्स्यं विद्युद्भवंतीति प्रतिवृत्तिमौ हत ॥ अयं स शृणुयते येन गौ
 रभिप्रवृत्तां मिमांतिमायुं शृणुं कुरेति मायुमिवादित्यमिति वा वागेषामाध्यमि
 काध्वंसने मेघेधिश्चिता साचि त्तिभिर्निहिचकार मत्स्यं विद्युद्भवंतीति प्रवृत्ते वत्रिं वत्रि
 रितिरूपनाम वृणोतीति सतो वषणि प्रच्छाद्य एथि वीतत्पुनरादत्ते ॥ १॥ ॥ इति राम
 द्वितीयः पादः ॥ ॥ हिरण्यनामान्पुत्रराणि पंचदश हिरण्यं कस्माद्रियतत्रायम् १६

मानमिति वा इत्यनेन जनाङ्गुनमिति वा इति रमणं भवतीति वा ह्युति वसिष्ठात्प्रेक्षाक
 र्मणोंतरिहनामात्फत्तराणि षोडशोंतरिहं कस्मादंतराहोतं भवत्यंतरमेति
 वा शरीरेष्वंतरिहयामिति वा तत्र समुद्र इत्येतत्पार्थिवै न समुद्रेण संदिह्यते समुद्रः
 कस्मात्समुद्रवत्यस्मादापाः समाभिद्रव्यंत्येन मापः संमोदते स्मिन्भूतानि समुद्रकोभ
 वति समुद्रनत्तीति वा तपोर्विभागस्तत्रेति हा समाचलते देवापिश्चाष्टिषेणः शान्तनुश्च
 क्रौर्यौ भ्रातरौ बभूवथुः स शान्तनुः कनीयानभिषेचयाम्बुदेवापिस्तपःप्रतिपे
 दततः शान्तनोरज्येष्ठादश वर्षाणि देवो नववर्षाणि भूवुब्राह्मणाश्च धर्मस्तया चरि
 तो ज्येष्ठभ्रातरमंतरित्याभिषेचितं तस्मात्ते देवो नववर्षाणि तिस्रं शान्तनुर्देवापिंशिरा

ने० ५०
१७

शिक्षणं ज्येन तमुवाच देवापि पुरोहितस्तेमानि याजपानिवत्वेति तस्यैतद्वर्षकाम
स्तुतुं तस्यैषां भवति ॥ १ ॥ आष्टिदेवो होत्रमृषिर्निषीदं होवापि देवमुमतिं विकित्वा
नृसंजं रस्मादधरं समुद्रं पोदिया अस्तजद्व्यात्रिनि आष्टिदेवो रुषिषेणस्प
पुत्रद्विषितं नस्येति वासिनासिश्च ससमानगतिर्वा पुत्रः पुरुत्रायते निपरणा वा पुत्रर
णाद्वा पुत्ररक्तं तस्त्रायत इति वा होत्रमृषिर्निषीदं नृषिर्द्विनास्त्रो मां द्द्विनास्त्रो मां
ददृशेत्तोपमन्यवस्तद्यदेनांस्तपस्समाना ब्रह्मस्वयं धन्या नर्षत दृषीणा मृषित्वमिति
विज्ञायते देवापि देवापि देवानामात्मास्तुत्याचप्रदानेन च देवमुमतिं देवानां कल्पाणी
मतिं विकित्वाश्च तनावान् स उत्र रस्मादधरं समुद्रं उत्र रजद्वततरो भवत्यधरो मेरो

राम
१७

धनेन धावती तू द्विगतिप्रतिषिद्धा तस्योत्रराभूयसे निर्वचनाया ॥ १ ॥ यद्देवापि शंतं
 न वेपुरे हि तो होत्राय वृतः कृपाय न दीधेत् ॥ देवैश्च तं वृष्टिर्वा न रराणे बृहस्पतिर्वचि
 च मस्माच्च यच्च तं शंतं नुः शंतं नोस्ति तिवा शमस्मै तवास्ति तिवा पुण हि नः पुर एनं
 ह धति होत्राय वृतः कृपाय माणे वृध्मयं देवैश्च तं देवा एनं श्र एव ति वृष्टिया चि नं ररा
 णो राति रभ्यस्तो बृहस्पतिर्ब्रह्मासीत् सोस्मै वाचमयच्च हृदुपधारयातं ॥ ३ ॥ ॥ ह
 तीयाः पादः ॥ ॥ साधरणा न्युत्रराणि षड्विधा दित्यस्य सर्वयानित्वस्य प्राधन्येनो
 परिष्ठात्तानि चारत्यास्यामन्वा दित्यः कस्माद्वा दत्ते रसाना दत्ते भासं ज्योतिषामा
 दीतो भासेति वा दितेः पुन इति वा ल्यप्रयोगं तस्यैतदावा म्पान्नायेस्सक्त भावकस्यैमा

२९

ने० पू०
१८

द्वितीयमन्यासामपि देवतानामद्वितीयप्रवादास्तुतयो भवन्ति द्वितीयैतन्मित्रस्यवरुण
स्यार्पणोदहृतस्य भगव्यां अस्थेत्यथापि मित्रावरुणयोः आदित्यादानुनस्यती। दान
पती। अथापि मित्रस्यैकस्य। प्रसमिधमन्त्रे अस्तु प्रयस्वान्यस्तु आदित्यशिखरि
तेनेत्यपि निगमो भवति। अथापि वरुणस्यैकस्य। अथावयुमादित्यव्रतेतव। व्रतमिति
कर्मनामनिवृत्तिकर्मवारयतीति सत इदमुपीतरव्रतमेतस्मादेव हृलोतमिति सतो
न्नमपि। व्रतमुच्यते यदा हृलोति शरीरांशो स्वरादित्यो भवति सुरणः सुदूरणः
सुतो रसान् सुतो भासं ज्योतिषां सुतो भासति वै ते नद्यो व्यख्याताः। ऐ। हस्तिरादि
त्यो भवति प्राश्रुत एनं वसीद्विनिनैरुक्ताः संस्पृष्टा रसान् संस्पृष्टा भासं ज्योति

अह
राम
१८

पांसंस्पृष्टोभासतिवाप्यद्यौःसंस्पृष्टाज्योतिर्भिःपुण्यकृद्भिश्च॥३॥नाकश्चादि
 त्योभवतिनेताभासांज्योतिषांप्रणयोयद्यौःकामितिमुखनामतत्प्रतिषिद्धं
 तिषिद्धेन॥नूवात्रमुलोकजग्मुषेकिंचनाकनवात्रमुलोकजग्मुषेकिंचनासु
 र्वपुण्यकृतोद्येवतत्रगच्छंति॥धौगौरादित्योभवतिगमयतिरसाग्राच्छत्यंतरि
 र्हेष्टद्यौयत्तिथिवाअधिहरंगताभवतियच्चास्याज्योतीषिगच्छंति॥पि॥विष्ट
 बादित्योभवत्याविष्टोरमानाविष्टोभासंज्योतिषामाविष्टोभासतिवाथद्यौरा
 विष्टाज्योतिर्भिःपुण्यकृद्भिश्च॥४॥नभश्चादित्योभवतिनेताभासांज्योतिषां
 प्रभवोपिवाभनएवस्याद्विपरीतोन्नतीभातीतिवैतेनद्यौर्वारिष्याता॥५॥

त्रै० ५०
१६

वतुर्थपादः॥॥रश्मिनामानुत्रराणिपंचदशरश्मिर्यमत्रानात्रेषादित्यंसाधर
एगनिपंचाश्वरश्मिभिर्दिनामानुत्रराणिष्टौदिशःकस्माद्विशतिरासदनाद
पिवाभ्यशनात्तत्रकाष्ठाद्व्येतदेनेकस्यापिमुत्वस्यभवति॥काष्ठाद्विशोभवंतिका का ३
त्वास्थिताभवंतिकाष्ठाउपद्विशोभवंतीतरेतरेकांत्वास्थिताभवन्त्यादित्योपिका
ष्टाच्यतेकांत्वास्थितोभवत्याज्यंतोपिकाष्टाच्यतेकांत्वास्थितोभवत्यापोपि
काष्ठाउच्यंते॥कांत्वास्थिताभवंतीनिस्थावरणं॥॥अतिष्ठंतीनामनिवेशना
नांकाष्ठानामध्येनिहितंवाररिरावृत्तस्यनिर्यंविचरंत्यापोदीर्घंमन्त्राशोपादिंश्च राम
बुः॥अतिष्ठंतीनामनिवेशमानानामित्यस्यावरणंकाष्ठानामध्येनिहितं॥ १६

स्य

रीरं मेघः शरीरं शरीरं शृणोतेः श्राम्नाते वहि त्रस्य निस्समिं विचरंति विजानं त्यापे इति
दीर्घं द्वाद्युते स्तमस्तनोते रात्राय दाश्रयते रिंश्चात्रुरिं शीश्रामयिता वा श्रातपिता वा
तस्मादिंश्चात्रुस्तत्कोष्ठो मेघ इति नैरुक्ता अपां च ज्योतिषश्च मिश्रीभावकम्मा
एव वर्षा कर्म जायते तत्रोपमार्थेनैषु वृक्षवर्षा निवन्त्यहि वन्तु खलु मंत्रवर्षा ब्राह्मण वा
दाश्च विष्टम् शरीरस्य मोतां सिनिवारयां चकार तस्मिन्नुतेः प्रशस्यं दिरत्रापस्त
दपि भ्रिवादिन्येषर्भ्वति ॥ ३ ॥ दासपत्नी राहि गोपा अतिष्ठ निरुद्धा आपः पूणिने
वगावः ॥ अपां बिलमिपि हितं पदासि ह्वं जंघवां अपतद्वार ॥ दासपत्नी दसि
धिपत्न्यो दासो दस्यते रूपदास्यति कम्मणि राहि गोपा अतिष्ठ न हि शाना गुप्ता

नै० पू०

२०

स्यदत्र

२०

अहिस्थनादेत्यंतरिह्येयमपीतरोगिरेतस्मादेवनिर्हसितोपसर्ग्यआहंतुमितिनिरु
 द्वात्रापःपुणिनेवगावः।पुनिर्वलिस्सवतिपुणिःपुणनादुणिक्यएनेनेक्रिअपां
 बिलुमपिहितंयदासाति।बिलंभरंभवतिविभर्त्तुर्वज्रजघ्निगानपववारतहचोवृण
 तेदावर्त्तनेवावर्त्तनेवायदवृणेतहवत्त्वमिति विज्ञायतेयुस्वत्तनतहवत्त्वमिति
 निविज्ञायतेयदवर्त्तनतहवत्त्वमिति विज्ञायते॥३॥पंचमःपादः॥रात्रि
 नामान्युत्तराणित्रयोविंशतीरात्रिःकस्मात्परमयतिभूतानिनक्त्वारीएषुपरम
 यतीतराणिऋवीकरोतिरातेवस्याहानकर्मणःप्रदीयंतेस्यामवश्यायाउषोना राम
 मान्फुत्तराणिषोडशोषाःकस्मादुच्छतीतिसत्यारात्रेरपरःकालस्तस्याएषाम् २०

वति॥१॥ इदं श्रेष्ठं ज्योतिषां ज्योतिरागा विवः प्रकेतो अजनिष्ठ विधा। यथा प्र
 स्तुता सवितुः सवाय एवा रात्र्यं शुषसे योनिमरैक। इदं श्रेष्ठं ज्योतिषां ज्योतिरा
 गम विवः प्रकेतनं प्रस्ताततमजनिष्ठ विभूततमं यथा प्रस्तुता सवितुः प्रसवा
 य रात्रि राहित्यं सैव संस्यैव रात्र्यं शुषसे योनिमरि च स्थानं स्त्री योनिरभिपुत एना।
 गर्भस्तस्या एषा परा भवति॥२॥ रुद्रा वस्त्रा रुद्राती श्वेत्यागा दारैर्गुह्यं स्त्रा सदना
 न्यस्याः। समानवंधू अमृते अन्नवीद्या वा वसे चरत आमिना नो रुद्रा वस्त्रा सूर्य
 वस्त्रा रुद्रा दिति वस्त्रा नाम रोचते कालाति कर्मणः सूर्यमस्या वस्त्रमाह साहवर्था
 इह मे रणादा। रुद्राती श्वेत्यागात्। श्वेत्या श्वेतते रारि वस्त्रा सदना न्यस्याः क

ने०५०

२९

स्तवस्मरिगविःकृष्णं कृष्णं ते निःकृष्टो वस्मेवैने संस्तौति समानबन्धुसमानबन्ध
ने अमृते अमरणा वत्तुची दुती तरेतमभिमेत्यद्यावावर्षं चरतस्ते वद्यो वौद्योतना
द्यावा दपि वाद्यावा चरतस्तया चरत इति स्पादा मिना ने अन्यो न्यस्या धमत्तं ऊ
चाणि अहना मान्फत्रराणि द्वादशाहः कस्मादुपाहरत्यस्मिन् कुमालितस्तेष
निपातो भवति वैश्वानरो जायमानो नराजा वाति रज्ज्योतिषाग्निस्तमांसि अह
जसी वेद्याग्निः वैश्वानरो जायमानो नराजा वाति रज्ज्योतिषाग्निस्तमांसि अह
श्वकृष्णराविः छल्लवाह रज्जुनि विवर्तते रजसी वेद्याग्निर्वेदितव्याग्निः प्रहृति राम
निर्वैश्वानरो जायमान इवोद्यन्नादित्यः सर्वेषां ज्योतिषा राजा वाहनं भिज्योति २९

वातमांसिमेघनामासुत्रराणि त्रिंशन्मेषः कस्मान्मेहयतीति सतञ्चा उपर उपल
 इत्येताभ्यां साक्षर एणानि पर्वतिनामभिरुपलैरुपलोमेषो भवत्सु परमं तेस्मिन् भ्रा
 एफ परताञ्चा पइति वतिषामेषा भवति धा देवानां माने प्रथमा अतिष्ठ कृतं त्रिदे
 वामुपरा उदायनू । त्रयस्त्रयं पतिष्टि वीम नूपा दा ह्वं कं वहतः पुरीषां देवानां निमा
 ऐ प्रथमा अतिष्ठ न्माधर्मं मका देवगणाः प्रथमं दानि मुख्यनाम प्रतमो भवति विक्रम ५
 त्तेन नमेषानामुहकं जायते । त्रयस्त्रयं पतिष्टि वीम नूपाः पां ऊन्यो वायुरादित्यः
 शीतोष्णवर्षे रौषधीः पाचयत्यनूपा अनुवपति लोकान्स्वेनस्वेन कर्मण्यमपीत
 रोनूप एतस्मादेवानूप्यत उदकेनापि वा वाविति स्याद्यथा प्रागिति । तस्मान्न पइति

ने०५०
२२

[illegible]

त्रिःपारावतर्क्षीपारावारधातिनीपारेपरंभवत्यवारमवरमवनायमुप्रहृक्त्रिः
 स्तुतिभिःसरस्वतीकर्मभिःपरिचरेमोदकनामान्फत्तराण्येकशतमुदकं कस्मा
 दुनत्रीतिसतीनदीनामान्फत्तराणिसप्तत्रिंशद्द्वयः। कस्मान्नदनाभवतिशृङ्ख
 ल्याबद्धलमासांनैद्यं दुकं हस्तमाश्रयंमिवप्राधन्येनतत्रेतिहासमाचरोतेविश्वा
 मिवक्षुषिःसुदासःपैजवनस्पपुरोहितोवभूवविश्वामित्रःसर्वमित्रःसर्वसंस्तुतं
 सुदासकल्याणदानःपैजवनस्पपुत्रःपिजवनःपुनस्पदनीयजवोवामिश्रीभा
 वगतिवर्षावित्तंगृहीत्वाविपादुतुद्योःसंभेदमाययावनुयपुरितरेमविश्वामि
 त्रोनदीस्तुष्टावगाथाभवतेत्यौपिद्विदपिबद्धवत्तद्यद्विदुपरिष्ठातद्वारयास्या

धा पाठ १

ने०५०

१३

१३

२३

सुरत

माथैतद्धवतदोशे। रमध्वमेवचसेसोम्यायकृतावरीरुपमुक्तमैवै। प्रसिंधुमच्छाष्ट
 हतीमनीषावस्युरदिकुशिकस्यसूनुः। उपरमध्वमेवचसेसोम्यायसोमसंपादिन
 कृतावरीकृतिवः। कृतामिच्छदकनामप्रत्युतंभवतिमुक्तमैवैरयनैरवनेवामि
 कृतामिच्छकृतुरवनेगतिकर्मणोमुक्तमैवैकालोयावदभीष्टंवेत्यनीह
 मन्निहणंभवातिहणहणोतेःमहूतःकालःकालकालयतेगतिकर्मणः
 प्राप्तिदयानिसिंधुवृहत्यामहत्यामनीषयामनसंइषयास्तुत्याप्रहयावावनाय
 कुशिकस्यसूनुःकुशिकोराजावभूवकोऽशतेः। शष्टकर्मणःकंशतेवस्यात्प
 काशयतिकर्मणःसाधुविकोशयिताथानामितिवानर्धयःप्रत्युच्छाष्टिइहो

राम

१३

अस्मिन् अरद्वद्वाङ्मरपाहृत्तुं परिधि नदीनां । देवो नयः सविता सुपाणिः
 स्यं वयं प्रसवेया मजुर्वी । इति अस्मान् रद्वद्वाङ्मरदितः खदतिक मापान्
 वृत्तं परिधि नदीनां मित्रि व्याख्यातां देवो नयः सविता सुपाणिः कल्याण पाणिः
 पाणिः पणायतेः पूजा कर्मणिः प्रद्वपाणी देवान् नृजयंति । तस्य वयं प्रसवेया
 मजुर्वीः । उर्वज्जस्मि ते वृणोते रिषोः स्वामः प्रत्याख्यायां ततश्चाशुशुचुः ।
 ६ यत्नार्तेकारोऽष्टावाभावाचां सियाथ दुरादनसारथेन । नितेनं सेपीथानेव्यो
 षामयाधिवकन्याशश्चैते । आश्रणवामनेकारो वचनानियाहिदेरादनसा
 चरथेन च नितमा मते पाययमानेव्योषा पुत्रं मयायिवकन्यापरिषजनाय नि

ने० पू०
२४

नमा इति वा श्वनामा न्फत्राणि षड्विंशति स्तोत्राणि महा उत्राणि षड्विंशति स्तोत्राणि
 उत्राणि बुद्धवदश्वः कस्मादश्वते क्षेपनं महा शनो भवतीति वा तत्र दक्षिका इत्येत
 द्दधकामतीति वा दधकं हतीति वा दधका कारी भवतीति वा तस्याश्च वृद्धे वृता वच्च
 निगमा भवति तद्यद्देवता वदुपरि ह्या तद्द्या स्यामोथे नृदश्ववत्त्वापीति स्य वा
 जीहि पुणि नृराण्यति ग्रीवायां बद्धोऽपि क ह्वा सनि। अतुं दक्षिका अत्रे नृसंत
 वीवत्तुथामेकास्पन्नापनी फलत्वा अपि सवाजी वेजनवाक्ते पलं मधुसंमिश्र
 ते क्षेपनं ग्रीवायां बद्धो ग्रीवा गिरते वा गिणते वा गिक्ताते वापि क ह्वा सनीति द्या
 ख्यातं। अतुं दक्षिकाः कर्म वा प्रज्ञां वा अतुं संत वीवत्ता तनोतिः सर्वं तेषां प्रकृत्या

राम
२४

निगमपथामंकांसिपथां कुटिला निपंथाः पततेर्वापद्यतेर्वापिंथतेर्वाकिंचतेरा
पनीफलदितिफलतेश्चकरीतदृत्तंदशोत्रराण्यादिष्टोपयोजनानीत्यावह
तेसाहचर्यास्तानायकलतिकर्माणुत्तरेक्षतवएकादशानावंत्योवोत्रराणि
कलतोनामधेयानिनामधेयानि॥६॥द्वितीयोध्यमयःसमाप्तः॥कर्मनामान्यु
त्रराणिषड्विंशतिकर्मकस्मात्क्रियतइतिसतोपत्यनामान्युत्रराणिपंचदशप
त्यंकस्मादपततंभवतिनानेनपततीतिवातद्यथाजनयितुःप्रजेवमर्थीयेरुचा
उदाहरिष्यामः॥१॥परिषद्यंहरणस्यरेक्त्वेनित्युस्तरायःपतयास्यामानश
षोअग्नेअन्येजातमस्त्यचेतानस्यमापथोविदुर्होपरिहर्त्रयंहिनोपसत्रय

ने० पू०

२५

मरणस्य रेकगोरणोपासो भवति रेकल इति धननाम रित्येते प्रयतो नित्यस्य रम्पः
 पतयः स्याम। पितृस्येव धनस्य। न शेषोऽन्नेऽन्यजातमास्ति। शेष इत्यपत्यनाम
 शिष्येते प्रयतो चेत्यमानस्य तत्प्रमत्तस्य भवति मानः पथो विदुष इति तस्योत्तरा
 भूयसे निर्वचनायाः॥ न हि ग्रन्थापारणमुशोको न्योदयो भिनसा मतवा उ। अक्ष
 विदोक्तः पुनरिह एत्यानो भोज्यभीषाते तु न याः। न हि ग्रहीतव्योऽत्र रणिः सुसुख
 तमोऽप्यन्योदयो भिनसापि न मंतव्यो ममायमित्यथा स उक्तः पुनरेव तदेति यत
 त्राणतो भवत्योक्त इति निवासनामोच्यते तु नोवाजीवे जनमिषहमा एः सपत्नान् राम
 वजातः स एव पुन इत्यथैतां दुहिनीं दायाद्य उदाहरंति पुन दायाद्य इत्येके॥ ३॥ २५

राम वान

२५

शासद्वक्रिडुहितुर्नस्यंगाद्विद्वान्कृतस्यदीधितिर्नसपर्यन्तापितायत्रदुहितुःसेक
मृजन्मशृङ्गेनमनसादधत्वे। प्रशास्तिवोल्हासंतानकर्मणैर्दुहितुःपुत्रभावंदुहि
तादुहिताहोम्यवनिप्रारमुपागमद्वौहित्रं पौत्रमिति विद्वान्प्रजेन नयत्स्थरेत
सोवाञ्चंगार्धगासंभूतस्य हृदयादधिजातस्य मातरि प्रतुतस्य विधिनं पूजयन्न
विशेषेण मिथुनात्पुत्रादायादाइतितदेतद्वक्तृश्लोकाभ्यामभ्युक्तं॥४॥ अंगा
दंगासंभवसिहृदयादधिजायसे। आत्मावैपुत्रेनामासिमजीवशरदःशतमि
त्यविशेषेण पुत्राणां दायो भवति धर्मतः। मिथुनानां विसर्गादौ मनुस्वायं भुवो
ब्रवीत्। नदुहितरद्वत्येके तस्मात्पुत्रां दायो दायो दास्वीति विहाय ते तस्मात्स्वि

ने० पू०
२६

यंजातां परास्यंति न पुमांसमिति च स्त्रीणां दानविक्रयातिमग्राविद्यंते न पुंसः पुंसो
पीत्येकेशौ नः श्रेपि दर्शनात् आश्रुभातमतीवाद इत्यपरां श्रुभातर इव योयास्तिष्ठं
ति हतवर्मनः श्रुभातका इव योयास्तिष्ठंति संतानकर्मणोऽपि उदहानाय हतव
त्मान इत्यश्रुभातकाया अनिवारि चोपमिकस्तस्योत्तराभ्युपसो निर्वचनाय ॥ पा ॥
जि श्रुभाते वपुस एति प्रतीची गतिरुमिसनये धनानां जाये वपत्य उग्रती सुवा
सां तुषाहस्वेव निरिणीते श्रुसं श्रुभातके वपुसः पितृनेत्यभिमुखी संतान
कर्मणोऽपि उदहानाय न पतिगतरि रोहिणी वधनलाभाय द्वाहिण जगति स पा ७
भास्था एगृणतेः सत्यसंगरो भवति तंतव पापुत्राया पति का सारो ह वैरपगू राम
तिनां तत्रा दै एण धुंति सारि त्कं तज ते श्रम न सं च यो पि ग ते २६
उच्यते गुरुते श्रद्ध

शरीरं

स्मिभवतिश्मशानंश्मशायनंश्मशरीरंश्मृणातेःश्मृणातेर्वश्मश्चुलोमश्मानि
श्चितंभवतिलोमलुनातिवलीयतेवनिोपरस्याविष्कुर्याद्यदुपरस्याविष्कुर्यात्
गत्रेष्ठांस्यात्प्रमायुकोयजमानइत्यपिनिगमोभवतिरयोपिगन्तुंउच्यतेगृणातेस्मृ
तिकुर्माणि।स्मृतंमंयानांश्चारेहृद्योवरुणमित्रगत्रमित्यपिनिगमोभवति।जोषे
वपत्येकामयमानासुवासोऽनुकालेष्टषाहमनेवदंताविष्टएतैरूपाणीतिवतम्
उपमानाभ्रात्रीमुपयच्छेततोक्तस्यतद्वतीत्यभ्रातृकायाउपयमनःप्रतिषेधः
प्रत्यहःपितुश्चपुत्रभावतपितायवदुहितुरप्रज्ञायारेतःसेकंभर्तयितिसंदर्भा
त्यात्मानंसंगमोनेमनसत्यथैतांजाम्यारिषुप्रतिषेधउदाहरंतिज्येष्ठपुत्रिकाया

नै० ५०

२७

इत्येके॥ हानजामयेतावोरिच्छामारेककारगतेसनिनुनिधिमपदीमातरोजुनयंतव
किमन्यत्कवसिक्तोरन्युक्तं धनानजामयेभगिन्यैजामिरन्येस्याजनयंत्युजेनमप
त्यंजमतेवास्याहुतिकर्मणोनिगमिनप्रायाभवतितावच्चात्मजः पुत्रोरिच्छप्रारिवत्पा
दाच्चकारेनांगर्भनिधानीसनिनुहसिग्राहस्यायदीमातरोजुनयंतवकिंस्वियमन्य
तरः संतानकत्ततिवतिपुमांदायाहोन्यतरोदयित्वाजामिः प्रदीयते परस्मै ॥७॥ अथमा
पादः ॥ मनुष्यनामान्कृत्तराणिपंचविंशतिमनुष्याः कस्मान्मवाकम्मागिसंस्थिति
मनस्यमानेनसृष्टामनस्यतिः पुनर्मनस्वीभावेमनोरपत्यंमनुषोवातत्रपंचजनाइत्ये
तस्यनिगमाभवति ॥८॥ तद्यवाकः प्रथमंमसीयुपेनासुरांच्छुभिदेवात्रसामः कुरुहि

राम
२७

उतय क्रियासः पंच जनाममहोत्रं जुषधं। तदद्यवाचः परमं मंसीययेनासुरानभिभवे
 मदेवा असुरा असुरतास्थानेषु स्थास्थानेषु इति वापि वासुरिति प्राणनामास्तः श
 रीरे भवति तेनैतद्वतः सो देवानस्तजत तश्चुराणां सुरत्वमसौ रसुरानस्तजत तदसुरा
 णामसुरत्वमिति विज्ञायते। अहं हि उतय क्रियासः। अनादाश्च यक्रियाश्चो गित्य
 ननामो जयतीति सतः पंचं मुप्रवृत्तमिति वा। पंच जनाममहोत्रं जुषधं। गंधवाः
 पितरो देवा असुरा रक्षांसः। त्रैलोक्ये च त्वारो वस्मिन्निषादः पंचम इत्यौपमन्यवो निषादः
 कस्मान्निःपसंमस्मिन्पाकमिति नैरुक्ताः। यस्यां च जन्यया विशा। पंचजनीनया विशा
 पंचनृका संख्यास्त्री। पुंनपुंसकेषु विविधैर्बहुनामान्युत्तराणि द्वादश बाह्वकस्मा

सं

नै० ५०
२८

तत्राधृतत्राभ्यां कर्माण्यंगुलिनामान्फुत्रराणि द्वाविंशतिरंगुलयः कस्मादग्रगामिन्यो
भवन्तीति वाग्रगालिन्यो भवन्तीति वाग्रकारिण्यो भवन्तीति वांकना भवन्तीति वांजना भव
तीति वापिवाभ्यंजनादेस्फुस्नासामेषा भवन्तीति ॥ ३ ॥ दशा वनिरेदश कहेभ्यो दशयो
त्रेभ्यो दशयोजनेभ्यः दशाभीशुभ्यो अर्चिता जरेभ्यो दशधुरो दशा युक्ता वहस्यतश्च व
नयो गुल्यो भवन्त्येवति कर्माणि कहेभ्यः प्रकाशयति कर्माणि योक्ताण्योजनानी
ति व्याख्यातमभीशोभ्यश्च वेते कर्माणि दशधुरो दशयुक्ता वहस्यतश्च धूर्त्वेतिर्व
धकर्मण्यग्रमवीतराधुरे तस्मादेव विहन्ति वहस्यतश्च वेतिर्व धूर्त्वेतिर्व
तवीष्टा दशान्ननामान्फुत्रराणि द्वाविंशतिरंगुलान् कस्मादानतं भूतेभ्यो ते वातिक

न्यो ३

राम

२८

म्मणिष्ठत्ररेक्षतवोदशबलनामान्पुत्रराण्याविशतिर्बलंकस्माद्वलंभरंभवति।
 विभर्त्तर्दननामान्पुत्रराण्याविशतिरेवधनंकस्मादिनोतीतिसतो गोनामान्पुत्र
 राणिनवकुधपतिकम्माणिउत्तरेक्षतवोदशकोधनामान्पुत्रराण्याकादशगतिकम्माणिउ
 त्तरेक्षतवोक्षाविशंशतंक्षिप्रनामान्पुत्रराणिषाड्विंशतिःक्षिप्रंकस्मासंहिसोविकम्मा
 षाट्त्रिकनामान्पुत्रराण्याकादशगतिकंकस्मादानीतंभुवतिसंग्रामनामान्पुत्रराणि
 षड्वत्वारिंशसंग्रामःकस्मासंगमनादासंगरणदासगतोग्रामावितिवातवरवल
 दूत्येतस्यानिगमाभवति॥३॥अभी३दमेकमेकोअस्मिनिष्पालभी३वाकिमुत्रयःक
 रंति।खलेनपुष्पान्प्रतिहन्मिभूरिकिमोनिहंतिशत्रवोनिहः।अभिभवामीदमेको

नेपथ्य
२७

मेको अस्मिन्निष्पत्तिर्वाकिमुत्रयः करंति। खलेन पृष्ठां प्रतिहन्ति।
 स्मनिर्दंति शत्रोर्निष्पत्तिर्वाकिमुत्रयः करंति। खलेन पृष्ठां प्रतिहन्ति।
 भवामिदौ किं मान्यः कुर्वत्येकपिता संख्यादौ द्रुततरा संख्या त्रयस्तीति मा
 संख्या चत्वारश्चलिततमा संख्या षावश्चोते नवनवननी प्याना वा प्रावा दशा दस्ता व४
 दृष्टाय विंशतिर्द्विर्दशतः शतं दश दशतः सहस्रं सप्तयुतं मप्रयुतं त्रियुतं तत्र
 दशपुस्तम बुद्धिमेधो भवत्यर एमं बुतदौ बुमरू वा वतीति वा बुमरू वतीति वा सय
 यामहा बुद्धिर्भवति वर्षे स्तिदिवा बुद्धिर्खलेन पृष्ठां प्रतिहन्ति।
 न्प्रतिहन्ति।
 राम २७

सप्त

स्मादेवमास्त्रोभवति। किंमा निंदंति शत्रो निंदात्तयदं न विदुः रिशो ह्यहमस्म्यनिंदा इतर इ
 निवाच्यातिकर्माणि उत्तरेक्षतवोदशतत्रदेनामनी आह्लाण आश्रुवान आपान आश्रुवा
 नावधकर्माणि उत्तरेक्षतवस्वयस्विंशतत्रवियात इत्येतद्वियातयत इति वा वियातयोति वा
 धिर आखंडत प्रह्वयसे। आखंड इतः तलित्ति दित्यंतिक वधयोः संस्तृष्ट कर्मात् तलयतीति सतत
 ॥४॥ तया वयं सुवृक्ष ब्रह्मणस्पतेस्तु ह्रीं वसुमनुष्या दहीमाहिया नो हरे तलितोया अ
 रांतयो भिसंति जंभया ता अ न प्रसं तया वयं सुवर्द्धयित्वा ब्रह्मणस्पतेस्तु हणीया
 निवस्तु निमनुष्य भ्य आ दहीमाहिया अ नो हरे तलितोया अंतिके रांतयो दानकर्माणो वा
 दानप्रशा वा जंभयता अ न प्रसो मश्रुतिरूपनामा भोतीति सतो विदुः तलितुवतीति

३३

नै० पू०
३०

शाकपुणिसाद्यवतालपतिद्वराच्च दृश्यतेपि विदमंतिकनामैवाभिप्रेतं स्यात्। दूरेचि सं
तालदिवातिरेचुसो। दूरेपिसंनंतिकद्वसंदृश्यसदृतिवद्भुनामान्फत्रराणिष्टादशव
ज्जकस्माद्वृयतीतिसतस्तत्रकुसदृत्येतत्कृतं नतेरुषिःकुसोभवति कत्रास्मिन्मा
नामित्यौपमन्यवोथाप्यस्यवधकर्मैवभवति तत्सरवद्वंद्वः शुभजधानेत्यैश्वर्यं किमा
एउत्तरेभमतवश्चत्वारद्वश्चरनामान्फत्रराणिचत्वारितत्रेन दृत्येतत्तानि ऐश्वर्येणे
तिवासानितमनेनैश्वर्यमिति वा॥ पा॥ यत्रासुपस्मिन्मृतस्य भागमनिमेषं विदथाभि
स्वरति। इजोविश्वस्य भुवनस्य गोपाः समाधीरुपाकुमत्राविवेशायत्र सुपतना आदि
त्यरश्मयो मृतस्य भागमुदकस्यानिमिषं तोवेदनेनाभिस्वरंतीति वा निप्रपंतीति वैश्व

त५

राम
३०

रः सर्वेषां भूतानां गोपायितादित्यः समाधीरः पाक मन्त्राविवेशोतिधीरोधीमान्याकः
 पक्वो भवति विपक्वः प्रहृष्ट आदित्य इत्युपनिषदस्मिन् भवतीत्यधिदैवतमथाध्वम
 त्मं यत्र मुपतनानं हिंसा एव मृतस्य भागं हनन्त्यानिमिषं निवेदनेनाभिस्वरंतीति
 वाभिप्रयंतीति वैश्वरः सर्वेषां भिंद्रियाणां गोपायितात्मास्मै माधीरः पाक मन्त्रावि स४
 वेशोतिधीरोधीमान्याकः पक्वो भवति विपक्वः प्रहृष्ट आत्मेत्यात्मगतिमाचष्टे ॥ ६ ॥
 ॥ ॥ द्वितीयः पादः ॥ बहूनामान् फलराणि द्वादश बहूनां कस्मात्प्रभवतीति सतो
 कस्वनामान् फलराणि द्वादश बहूनां कस्मात्प्रभवतीति सतो
 महां कस्मान्मानेनाभ्यर्जयतीति शकृत् शिमं हुनीयो भवतीति वातववह्निपविवह

दशजशोनामान्कतराण्येकादशस्तयनामान्क

नै० पू०
३१

सद्वत्तेतेवक्तेवाविहतेवासिभासाजुहनामान्कतराणिद्वाविंशतिर्गृहाः कस्मा
 ज्जलंतीति सतां परिचरणकम्माणि उन्तरेक्षतवोदशसुरवनामान्कतराणि विं
 शतिः सुरव कस्मा स्तुहितं रेभ्यः खं पुनः खनते रूपनामान्कतराणि षोडशरूपं
 रोचतेः प्रशस्यनामान्कतराणि षट्सत्यं कस्मा स्तुतायते सत्यभवं भवतीति
 वा॥ १॥ अष्टा उन्तराणि पदानि पश्यति कम्माणि क्षतवश्चायति प्रभृतीनि च नामा
 न्यामिश्चाणि नवोन्तराणि पदानि सर्वपदसमाभ्यानायाथात उपमाय दतत्रस दृश
 मिति गार्थं सदासां कर्मज्यायसावागुणेन प्रख्यातं तमेन वाकनीयां संवा प्रख्या
 तं वोपमिमीतेथापिकनीयसा ज्पायां सं॥ १॥ तन्मृत्यजेव तत्कृरावनगूरिशानाभिर्द

रम
३१

शान्तिरभ्यधीतो॥ तत्तुत्यक्तुत्यक्तावनगूर्वनगामिनौवाग्निमंथनौवाहृतस्करा
भ्यामुपमिमितेतत्स्करस्तक्करातिपत्पाकमिति नैरुक्तास्तनोतेवस्यासंततक
म्मानिवत्यहोरात्रकमविरशनाभिर्द्देशान्तिरभ्यधीतामभ्यधत्तांज्यायांस्तत्रगुणे
भिप्रेतः॥ ३॥ कुहस्विहोषाकुहवस्तोराश्विनाकुहान्तिपित्वंकरतः कुहोषतुः। को
वोशायुत्राविधवेवदेवरंमयोनयोषाकृणतेसुधस्थत्रा। कस्विदत्रोभवथः कदि
ती वाक्काभिप्राक्षकुरुथः क्ववसथः कोवांशयनेविधवेवदेवरंविधवाविधतका
भवतिविधवनाद्वाविधवनादेतिचर्मशिराअपिवाधवइतिमनुष्यनामतदि
योगाद्विधवादेवरोदीत्यतिक्रममियमिनुष्णामरणधमयिोषायोतेराकुरुते

नैऋत
३२

सधस्थानेप्पनिपाताः पुरस्तादेव्याख्यातायथेति कर्मपिमा यथावातोयथावनंयथा
समुद्रएजति। ब्राजंतोऽग्नयोयथा। आत्मापह्मस्पनश्चपतिपुराजीवगृभोयथा। आ
त्मातितेवसिर्वापिवाप्तद्वस्याद्यावद्व्याप्तिस्तदिति। अग्निर्नयेभ्राजसारुक्मवहसत
अग्निरिवयेभ्राजस्वतोरुक्मवहसगाथा। चतुराक्षिदहमानादिभीयाहानिक्षा
तोऽनदुरुक्तायस्पृहयेताचतुराक्षिकारयततद्यथाकितवादिभीयादेवमेवदुरु इति ५
कादिभीयान्नदुरुक्तायस्पृहयेताकदाचिदाइत्याकारउपसर्गः पुरस्तादेव्या
ख्यातोयाप्फपमाथेहिउपते। जारआभगं। जारद्वभगमाहित्योत्रजारउच्यते राम
रात्रेर्जरायितासएवभासात्रथापिनिगमोत्तवति। स्वसुजरीरश्मिणोणिस्तुनइत् ३२

पसमस्यस्वसारमाहसाहचर्यादिसहरणादापित्वयंमनुष्पजारएवाग्निप्रेतस्यास्त्री
 भगस्तथास्यान्नजतेर्मेषइतिभूतोपमा।मेषोभूतोऽजियंनयतमेषोमिषतेस्तथा
 पशुःपशुपतेरग्निरितिरूपोपमा।हिरण्यरूपःसाहिरण्यसंदग्गुपान्नपासेदुहि
 रण्यवर्त्म।हिरण्यवर्त्मस्यैवास्परूपंयथाइतिवक्तुंप्रलयाधुर्वथाविश्वप्येमथा।
 प्रलइवश्वइवविश्वइवमइवत्ययमेततरेमुष्मादसावस्ततरोष्मादमुष्माप
 थासावितिधारव्यातवदितिसिद्धोपमा।ब्राह्मणवद्वृषलवद।ब्राह्मणइववृष
 लाइवेति॥५॥प्रियमेधुवदनिवज्ज्जातवेदोविरूपवत्।अग्निरस्वन्महिषतप्रस्कं
 एवस्यश्रद्धीहव॥प्रियमेधुप्रियास्यमेधायथैतेषामृषीणामेवंप्रस्कंएवस्यशृणु

३१

मै० पू०

३३

33

कानं प्रकृष्टः क एवम्य पुत्रः क एव प्रभवो यथा प्राग्रमर्चिषिभृगुः संवत्सु भृगुर्नृज्य
मानो न देहं गारे षंगिरा अंगारा अंकना अत्रै वत्तीयमृच्छते तूचुस्मस्माद विन विपद
ति विषयनादिरगानसो भरणारु रद्वा जो विरूपो नाना रूपो महि व्रतो महा व्रत इति
॥ हा ॥ तृतीयः पादः ॥ अथ लुप्तोपमानयोः पमानीत्यावहते सिंहो व्याघ्र इति
सूजापांश्चाकाक इति शीपांकाक इति शृणु कृतिस्तदिदं शक्र निषु बडलं न शृणु
नृकृति विद्यत इत्योपमत्यवः काकोपकारं लपित्यो यो भवति तिरिस्तरणाति
लमात्रचित्र इति वा कपिजलः कपिरि वजीर्णः कपिरि वज्रवत् इषसि गतो वा कम्
नीयं शृणु पंजयतीति वाश्वाश्रयाय शिवते वास्याज्जति कर्मणि श्वसिते वासि

ति ३

राम

३३

हः सहनादिं सैवी विपरीतस्य सं पूर्वस्य वा हंतेः सं हाय हंतीति वा यात्रो व्याघ्राणा
 द्यादाय हंतीति वा। शास्त्रद्वयं तिकर्माणि उत्तरे धनतवश्च तुश्चत्वारिंशन्मेधाविना
 मान्फत्रराणि वतु विंशतिर्मेधावी कस्मान्मेधैयात द्वात्मं भवति मेधमनौधीय
 तेस्तोतृना मान्फत्रराणि त्रयोदशाय रुना मान्फत्रराणि पंचदशाय रुः कस्मात्प्रख्या
 तं यजतिकर्मेति नैरुक्ताया ज्ञो भवतीति वा यजुरुन्नो भवतीति वा बड्कृष्णाजि
 न इत्यौपमन्यवो यजूंषे नं नयंतीति व विंशतिमान्फत्रराणि पहाष्ट विंशतिस्मादोरिण
 रुग्यष्टा भवतीति शकृत्तु याजी भवतीति वा याजुर्कर्मणि उत्तरे धनतवः
 सप्तदशान कर्माणि उत्तरे धनतवो दशाधोषणा कर्माणि उत्तरे धनतवश्चत्वारः

नै० पू०
३४

स्वपितिसस्तीति द्वौ स्वपितिकृष्णौ कृष्णमौ नो न्यत्र राणि चतुर्दश कृष्णकृष्ण
कृष्णानं भवति कृष्णते वस्तेन नामान्फत्र राणि चतुर्दशैव स्तेनः कृष्णसंस्मान
मस्मिन्पाकमिति नैरुक्ता निस्तेनां तर्हितनामधेयान्फत्र राणिषट्हरनामान्फ
त्र राणिषट्हरं कृष्णकृष्णतं भवति हरं यं वा पुराणनामान्फत्र राणिषट्हराणां
कृष्णात्पुराणनवं भवति नवनामान्फत्र राणिषलेवनवं कृष्णाहानीतं भवति॥
॥१॥ द्विः उत्र राणिनामानि प्रापित्वेभीक इत्यासन्नस्य प्रापित्वे प्राप्तेभीके भुक्ते।
आपित्वेनः प्रापित्वे त्वयमागहि। अत्राभीके विडुलोक कृष्णदित्यपि निमौ भवतः॥ इ राम
भ्रममैत्रके मित्येव स्यादभ्रं दभ्रोतेः सुदं भं भवत्पत्रकं भवहृतं भवति। उपोपमे ३४

परांशुशुभोमेदुध्राणिमन्यथाः। नमोमहद्यो नमोअर्जुकेभ्यो इत्यापिनिगमौ
 भवतगतिरः सतइतिमासस्यतिरस्तीस्मिभवति। सतःसंसृतंभवति। तिरस्विदयया
 परिवर्तियनिमहाभ्या। पोत्रेवभिदंत्सतएतिरहसइत्यापिनिगमौभवतः। त्वो
 नेमइत्यर्द्धस्य। त्वोपततोनेमोपनतिः। अर्द्धहरनेविपरोताद्वारयतेवास्याद्वृतंभ
 वत्तर्धेतेवास्याद्वृतमोविभागः। पीयति त्वोअनुत्वोएणाति। नेमेदेवानेमेसुरा
 इत्यापिनिगमौभवतः। अह्यास्त्रिभिरिति नहत्राणं नहत्राणि नहतेर्गतिकर्मणो
 नेमानहत्राणि तिचब्राह्मणमृह्या उदीस्मिनिवरयायुंते। त्रिभिस्त्रीस्मिनिवरया
 यंते। अमीमृह्यानिहितासउच्चा। पश्यंतोद्यामि विस्त्रिभिरित्यपिनिगमौ

नैष्ठिक

३५

भवतः॥३॥ वस्त्रीभिरुपजिहिका इति सीमिकानां वस्त्रो वमनासीमिका
ः स्यमनादुपजिहिका उपजिहिका यदुत्पन्नं जिहिका यदुत्पन्नं त्रिसुपति
त्यपि निगमो भवति हरेरुदरमित्यावपनस्यो हरेरमुदी संनिवत्सुजेदि
संवा। तस्य हरेरनष्ट एता यवेनेत्यपि निगमो भवति। तस्य हरेरमिव पूरयति
यवेनैरुदरं रुतदरं भवति। समिद्धो अंजकदरं मतीनामित्यपि निगमो राम
भवति। रंभतपि नाक्रमिति हरेरुत्पन्नं रंभत्वारंभत एनां आत्मारंभनजिहियार ३५

38

नैषध

34

स्वस्तये। स्वेकस्वना स्वस्तये। स्वस्ती। त्वविनाशनामास्ति रक्षितः सुखस्तीति भ्यस
ते रेजत इति मयवेपथुः। यस्पृशु भ्राद्रोदसी अभ्यसेतां। रेजते अग्नेष्टायिवी
मुखेभ्य इत्यपि निगमो भवतः। द्यावा एष्टियिवी नाम धेयान्कृत्तराणि चतुर्विंशतिस्तयो
रेषा भवति। ॥ कतरा पूर्वा कतरा परा पर्याः कथा जाते कवयः को विवेह। विश्व
त्मना बिभृतो यद्वनाम विवर्तेते अहनी चक्रिये च। कतरा पूर्वा कतरा परे नयोः क
थं जाते कवयः क एने विजानाति सर्वमात्मना बिभृतो यद्वेनयोः कम्बु विवर्तेते चैन
योरहनी अहोरात्रे चक्रयुक्ते इवेति द्यावा एष्टियोर्महिमान्त्रा चष्ट आचष्टे। राम
॥ ॥ ६॥ ॥ इति चतुर्यः पादः ॥ ॥ इति तृतीयोऽध्यायः समाप्तः ॥ ॥ व ॥ २५ ॥ ॥ ॥ ३६

एकार्थमेनेकशब्दप्रित्येतदुक्तमप्ययान्यनेकार्थान्येकशब्दानितान्यतोनुक्तमिष्या
 मोनवगतसंस्काराश्च निगमांस्तदेकपदिकमित्याचरुते जहारैजधानेत्यर्थः ॥१॥ को
 नुमयाश्चिमिथिताः सरवा सरवायमब्रवीत् ॥ होजेकोश्चस्मदीषतेमयादिति मनुष्य
 नाममयादिभिर्जनैवास्यान्मयादिमयादिनोर्विभागोमेप्यतिराकोशकमपिकंज
 घानकमहंजातुकोस्मदीताः पलापते निक्षपाश्याभवतियनिधीयते पाश्या पाशसप्त
 हः पाशाः पाशायते विपाशानात् ॥२॥ वयः स्तुपस्यति पसेदुरिद्रंष्टिमेक्षारूपयोनाध
 मानाः ॥ च पक्षंतमृषुहिष्टुर्विचह्नुमुमुग्धेस्मान्निधयेववदान् वयोवेवद्विवचनं

पा ४

यर

नै० ५०
३७

नार

सुपतौ च्यादित्परमय उपसेदुरिद्रं याचमाना अपि सृष्ट्या ध्वंसं च ह्युश्च ह्युश्च
ते वचिष्टे वाक्चिष्टि रयदेहीति वामुं वास्मान्मात्रे रिव बद्धान्माश्वतिः श्रोणितः
शितामतः पाश्वर्परशुमयमंगं भवति परशुस्पृशतेः संस्पृष्टा एषदेवं एषं स्पृ
शतेः संस्पृष्टमंगै रंगमंगनादं वनां श्रोणिः श्रोणिते गतिचला कर्मणिः श्रोणिश्च
लती वगच्छतो होः शितामभवति होर्देवते योनिः शितामेति शाकपुणि विषितो
भवति श्पामतो यकृत्तद्रति तैरिक्किः श्यामं श्यायते र्यकृद्यथा कथौ कृत्यते श्रित
मांसतो मेदस्मद्रति गालवः श्रितिः श्रिते मांसं माननं वामने सं वामनो स्मिन्सि

६१४

राम
३७

८१
 हतीतिवामेहोमेद्युतोऽशायादिहवित्रमेहनास्तित्वादातमिहिवः। राधस्तन्नो
 विददसउभयाहस्त्याभरायदिहचायनीयमंहनीयं धनमस्तियन्मद्रहनास्ती
 तिवात्रीणिमध्यमानिपदानित्वयानस्तदातव्यमस्त्विनद्रिरादृणात्तेनेनापि
 वात्रेस्पात्रिसोमादइतिहविस्त्रायतेराधद्रोतिधननामराध्रुवंत्येनेनतनस्तंवि
 त्रधनोभाभ्यांहस्ताभ्यामाहरोभौमसमुधौभवतोदस्तुनादममनावादानम
 नावादांतमनावापिवादमइतिगृहनामतन्मनास्यान्मनोमनोते॥४॥ जुष्टो
 दस्तुनाअतिथिर्दुसोएष्टमनोयुस्तमुपयाहिविद्वान्। विश्वाअग्नेअभियु
 जोविहत्साशत्रूपतामामराभोजनानि। अतिथिरभ्यतितोष्टहान्भवत्प

धौ ५

राज्यतामाहरजो जना निविहता
न्येषा वरा नैर

नैष्ठिकं

३५

येनितिथिषु परकृतानीति वागृहाणीति वादुरेण द्रुतिगृहनामदुखा भवन्ति दु
स्तर्पा इमं नो यत्तु पया हि विद्वान्सर्वाश्च मे अभियुजो विहत्सुं त्वृणं भवतामा
हरजो जनानीति वाधनानीति वा मूषो मूषिका इत्यर्थे मूषिकाः पुनरुक्ता ते मू
षोऽप्येतस्माद्देवाः ॥ ५ ॥ संमातपंत्यनितः सपत्नीरिव पशविः मूषो न शिश्ना व्यदंति माध्य
स्तातारं तेशतक्रतो विद्वं मेऽस्परो दसी । संपंतति मामनितः सपत्न्य इवेमाः पशविः कर्ष
वो मूषिका इवास्नातानि स्त्राणि व्यदंति स्वांगानि धनं वा स्याच्छिश्नानि व्यदंतीति
संतपंति माध्यः कामास्नातारं तेशतक्रतो जानीतं मे स्पृष्ट्वा वा एयिष्या विति वितं
कूपे वहितमेतस्त्वं प्रतिवर्त्तौतत्र ब्रह्मेति ब्रवीहाममिश्रमृद्धिश्रंगाथामिश्रं न

३५

वति त्रितस्ती स्तितमो मेधया बभूवा पिवा संख्यानामैवाभिप्रेतं स्यादेकतो दितस्त्रित
 इति त्रयो बभूवुः ॥ हा इषिरे एते मनसा सुतस्य नह्नी महिपित्र्यस्य वराय सोमराज
 न्य ए आ पूषिता रीरहानी वस्स्यो वासराणि । इषिणे न वैषेणे न वार्षणे न वाते मनसा
 सुतस्य नह्नी महिपित्र्यस्येव धनस्य प्रवर्द्धये च आ पूषि सोमराज नृ । अहानी वस्स्यो
 वासराणि वासराणि वैसराणि विवासना मम निगमनानीति वा कुरुते तेन तनर्थका
 उपजना भवति कर्तन हंतं यातने तिजवर मुदरं भवति जग्धमस्मि ध्रियते धीयते वा ॥ १ ॥
 मरुत्वौ इंद्र वृषभोरणाय पिवा सोममनुर्धमं दाय । आसि च स्वजवरं मधुजाम्भित्वं
 राजा सित्रदिवः सुतानां मरुत्वानि इत दानृषभो वषिता पारणाय रमणीयाय स

न ३

नै० ५०
३६

सीता

मि२

३१

त३

ग्रामायपिबसोममधुषधमवन्नमदायमदनीयायजैत्रायामिचस्वजठरेमधुनजमिर्म
मधुसोमसोपमिकंमाद्यतेरिदमपीतरमैधेतस्मादेवतंराजामिश्रैर्वेषप्यहःसुसु
तानां॥७॥॥प्रथमपादः॥॥तितउपरिपवनेभवतितवद्वानुन्नवद्वानिलमात्रनुन्नामि
तिवा॥१॥सक्तुमिवतितउनापुनंतोयत्रधीरामनसावाचमक्रतात्रासुखायःस
ख्यानिजानेतेभद्रैषालह्मीनिहिताधिवाचि॥सक्तुमिवपरिपवनेनपुनंतःसक्तुः
सचेतेर्दुर्धविोभवतिकसैतवस्मि॥द्विपरीतस्यविकसितोभवतियत्रधीरामनसावाच
मरुषतप्रज्ञानंधीराःप्रज्ञानवंतोधमनवंतस्तत्रसरवायासख्यानिसंजानेतेभद्रैषां
लह्मीनिहिताधिवाचिभद्रंभगेनव्याख्यातंभजनीयंभूतानामभिद्वणीयंनद्रमयती
व

राम
३६

लक्ष्मी १

तिवाभाजनवदोर्लानादातहणदालेछनादालषतेवस्पात्रेसाकर्मणिलग्यतेव
स्याहोश्लेषकर्मणिलज्जतेवस्पादश्लाघाकर्मणःशिप्रेइत्फपरिहाद्याख्यास्यामः॥२॥
तस्तूर्यस्पदेवत्वंतन्महिचंमध्यमकृत्तोरितितंसजभार।युदेहयुक्कहरितःसधस्यादाप्त
त्रीवासस्तनुतेसिमसै।तस्तूर्यस्पदेवत्वंतन्महिचंमध्यमकर्मणंकियमाणानाविततं
संकियतेयदासावयुक्कहरणनादित्यरश्मीनूरितोश्चानिर्गतिवाथरात्रीवासस्तनुते
सिमसै।सस्महरवयुवतीसर्वस्मादपिबोपरात्रीवासस्तनुतेसिमसै।सस्महरवयुव
तीसर्वस्मादपिबोपमार्थेस्याद्रात्रीववासस्तनुतइतितयापिनिगमोजवति।पुनःस
मव्यदितेनैवयंती।समेनासीत्।३॥इंद्रेणसंहिहृत्संसंजग्मानोअबिम्बपा।महसमान

ने० पू०
४०

३१

३३

वर्वसा। इंद्रेण हि संहरयसे संगच्छमानो विभ्युषागणे तमं ह म हि स्तु पुं वं स्थो पि वामं दु न ते
ने ति स्पा ज्ञ मान वर्वसे त्ये ते न व्याख्यातां ॥ ४॥ इमं ताः सः सिलिक मध्यमाः सः संश्ररणा सो
दिव्या सो च त्याः। हंसा इव श्रेणि शोयते ते यदा हि पुं हि वि म म म श्वाः। इमं ताः समी रितं
ताः दधं ता वा सिलिक मध्यमाः सः सः त मध्यमाः शीर्षे मध्यमा वा पि वा शिर आ दित्यो
भवति यदनु श्रेते सर्वाणि भूतानि मध्ये वैषां तिष्ठती ह म प्रीत रश्मि र एतस्मा देव समाश्रिता
न्यतर्हि हि याणि भवंति संश्ररणा सः श्रुरा वा वेतेर्गति कर्मणो दिव्या दि विजा च त्या च
तनाः। हंसा इव श्रेणि शोयते ते। हंसा ह ते मं ति क्षनं श्रोणिः श्रयतेः समाश्रिता भवति
यदा हि पुं यदा पं दिव्य म म म जि न मा जि म श्वा च स्था दित्यस्तुति रश्म्या दित्या दश्वा

राम
४०

निस्तृष्ट इति स्मरुहश्च वसवो निरुतष्टेत्युपि निगमो न वेति ॥ ५ ॥ कायमानो वनात्वं य
 न्मात्रे रजगं नृपः न तत्रे अमे प्रमृषे निवर्त्तन्त्यहरे संनिहातवः कायमानश्चायमा
 नः कामयमान इति वा वनानि त्वं यन्मात्रे रपोगम उपशम्यं न तत्रे अमे प्रमृष्यते नि
 वर्त्तन् हरे य संनिह भवसि जायमानः लो धनं यंति पशु मन्यमानाः लुब्ध मृषि नयंति
 पशुं मन्यमानाः शी रं पावुक शोचिषा पावुक दौ मि अ नुशायि नमिति वा शि न
 मिति वा ॥ ६ ॥ कनी न के व विद्धे न वेदु पु दे अ न के ॥ बुभूयामे शुशोभेते कनी न के
 कन्य के कन्या कमनीया भवति के ने तव्येति वा क न ते व स्या क्का तिक र्म्म एः क
 न्ययो रधिष्ठान प्रवचनानि सप्तम्या एक वचनानि ति शा क्क णि र्द्वयो हरि पा

नै० ५०

४१

दोदरिहृणातेवाहृणातेवतिस्मादेवदुनवेनवजातेअर्भकेअद्वैयथातदधि
षानेषुत्रोभेतेएवंबधूयामेषुत्रोभेतेबध्वोरश्मयोःसंस्तवइहचमेदादिहच
मेदादितृषिःप्रसरयायाह। सुवास्ताअधितुर्वनि। सुवास्तुर्नदीतुग्वतीथनि
वतितुर्लसमेतदायंति। कुविन्नसंतेमरुतः पुनर्न। पुनर्नो नमंते मरुतो न संतेइ
त्कपरिष्ठाधारयास्यामः। यिते महाश्वाहननवंतोवचनवंतस्तेरिद्रं वोदयदा
नायमव॥ ७॥ उपोअद्विष्टुं ध्रुवो न वल्लो नोक्षइवाविरुतेप्रियाणि। अ
सुसंस्तो बोधयंती शश्वत्तु मागात्पुनरेयुषीणां। उपाद्विष्टुं ध्रुवकाशुं ध्रुवरादि
त्यो भवति शोधनात्तस्यैवक्लोभासाधूल्लइदमपीतरक्लएतस्मादेवाधूल्ल
येतेमदाश्वाहनसोविहायसस्तेनिरिद्रं वोदयदातवेमध्वी॥ ४

मि २

राम
४१

कायेऽङ्गु निरपिष्ठुं ध्वरुष्यते शोधनादेवोदकचरो भवत्यापोपिष्ठुं ध्वरुष्यते
 त्राक्षैर्नादेवनोक्षश्चिन्नवितिनवनं हक्षतिसयथास्तुत्याकामानाविष्कुरुत एव
 मुष्मरूपा एषा विष्कुरुते यमदद्यान्नं भवत्यस्य सादिनीति वासमसमानिनीति वा
 समं तो बोधयंती त्राश्च त्रमागात्पुनरेयुषीणां त्राश्च त्रिकृतमागात्पुनरेयुषी
 णां ते वाक्षीमं न इषिणां इषणि न इति वैषणि न इति वाषिणि न इति वा वाश
 ति वाङ्गमवाश्रयत इति सत्याः शंसावाधयो प्रणिमे गृणी हीप्सा युवाहः कृण
 वावजुष्टं अभिवहनस्तुतिमभिषवणं प्रवादास्तुतिमेन्यंत एही त्विनशस्यते
 परितक्ने इत्थं परिष्ठाद्या रव्यास्यामः ॥ ७ ॥ इति प्रवृत्तिर्यः पादः ॥ ८ ॥

क्ये

ने० ५०

४२

सुविते सुदते स्तुते सुगते प्रजायामिति वा सुविते माधु इत्यपि निगमो भवति । ह्यतिरने
 ककुम्भा न च नरवर्ह्यमानास्यामे सुपत्या कम्मा । य ए कयैश्चिद्विद्वत्ते वस्विति दान
 कम्मा । वा विनाग कम्मा वा । दुर्वक्तुमी मोदयते वनानीति दहतिकम्मा । दुर्वक्तुर्दुवा
 रा विद्वत्सुर्दयमानो विशातू निति हि सा कम्मा । इमे सुता इंदेवग्रातरित्वना सजो
 षमा पितृ तमश्चिनातान् । अहं हि वा मृतये वंदनाय मा वायु सो होषा दयमानो अ
 ब्रुधत् । दयमान इति । नृचिद्विद्वत्ते निपातं पुराण नवयो नृचैति वा । अद्या चिन्नुचितद
 पो नदीनां । अद्य च पुरा च तदेव कर्म नदीनां । नृचं पुरा च सद न रयीणां । अद्य च पुरा च स
 द न रयीणां रयिरिति धननाम रातेर्दान कर्मणो नाश । विद्या मृतस्पते वयमकूपा

राम
४२

रस्पदावने। निजमतस्यते नपमं सारस्यस्तनवे॥ विद्यामतस्यते वधमकुपरणस्यहान
 स्यादित्योथ कूपार उच्यते कूपारो भवति हरपारः समुद्रोथ कूपार उच्यते कूपारो भ
 वति महापारः कच्छोथ कूपार उच्यते कूपारो न कूपमृच्छतीति कच्छपः कच्छपा
 तीति कच्छेन पातीति वा कच्छेन पिबतीति वा कच्छः खच्छः खच्छोयमपीति रो नदी
 कच्छ एतस्मादेव कमुद्रकं तेन छाद्यते॥ शिशुति शृंगेर ह्यसो विनिह्ये॥ निरूपति शृं
 मेरुह्यो सो विनिह्ये॥ निरूपति शृंगेर ह्यसो विनिह्ये एनायरहोर ह्येतव्यमस्माद्दह
 सिद्धाणोतीति वारात्रौ न ह्यत इति वा॥ अग्निः सुतुक सुतुके भिरश्चैः॥ सुतुकनः
 सुतुकनैरिति वा सुप्रजाः सुप्रजो भिरिति वा॥ सुप्रायणा अस्मिन्पक्षे विश्रयंता॥

नै० पू०

४३

अस्मि सुप्रामनाः शादेवानो यथा स दस्मि मिह धेय सन्न प्राप्नुवोर हितारो हिवे
दिवो देवानो यथा सदा वर्कना पस्पुर प्राप्नुवो प्रमाद्यंतो र हितारश्चा हन्यन्ति च व
नः ऋषिर्न विनिष्पावयिता स्तोमानो च वान इत्यथ स्यानि गमा भवन्ति युव च वा
नं स नयं यथा रथं पुनर्युवानं च रथायुतं ह्यथुग पुनं च वनं स नयं पुराणं यथा रथं
पुनर्युवानं चरणायुतं तत्त ह्यथुग पुनर्युवा प्रयौ निष्क मी एत ह्यतिः करेति क म्प्री रजो
रजते ज्योति रज उच्यते तद्वत् रज उच्यते लोकारजां स्फुच्यंते स गहनी रजसी उ
च्यते हरो हरते ज्योति र्हर उच्यते तद्वत् हर उच्यते लोका हरं च्यंते जुहुरे
विचिंत्यंते जुहुरे विचिंते नयमाना व्यंत इत्येषो नेक क म्प्री विंते देवैः सुनम
तं

इ ३

राम सु २

४३

सायंतद्वयेषोनेककर्मणी। पदं देवस्य नमसायेत इति पश्यति कुर्मा। वीहिर्दुष्टे
 लाशुमिति खादति कुर्मा। वीतं पातं पयस उस्त्रियायाः। अश्वीतं पिवतं पयस उस्त्रि
 याया उस्त्रियोति गोनामोस्त्राविलोम्याभोगाः॥ त्वामिद्रमतिनिःसुते सुनीथा सो वस्तुय
 वत गोभिः क्राणो अक्षपत गोभिः कुर्वाणो अस्त्रोषत॥ ३॥ आतृषि च हरिर्मे शिरुपस्थे
 वाशी भिस्त हताशु नमयीभिः। आसि च हरिर्द्वोरुपस्थे दुममयस्थ हरिः सो मोतं हरिः
 वस्त्रियमपीतरो हरिरेतस्माद्देव वाशी भिस्त हताशु नमयीभिः। वाशी भिरक्षममयीभि
 रिति वा वासिरिति वा। स उर्ध्वद्वयो विष्णु एव न तो मां शिश्वे देवाः। अब्रह्म च यः। (शिंशं
 श्रुप्यतेः। अपि गुर्तनं नः। सत्यं वायसं वा॥ ४॥ आधाता गच्छानुत्तरायुगानियत्र जा
 अपि गुर्तनं नः। स उर्ध्वद्वयो विष्णु एव न तो मां शिश्वे देवाः॥

कुंने० पू०
४४

मिकर्मलिजा २

नाथं

मयः कृणवन्नजामि उपबर्ही हिवृषभाय बाहुमन्यमिच्छस्व सुभगे पतिं मनुज्या
गमिष्यति तान् कत्राणियुगानियन्नजामयः करिष्ये त्यजाम्यतिरेकनाम बालिशेस्प
वासमानजातीयस्य वोपजये नमुपधे हिवृषभाय बाहुमन्यमिच्छस्व सुभगे पतिं म
दिति व्याख्यातं ॥ ५ ॥ द्यौर्मपिता जनिता वा भिरवु बंधुर्ममाता एथिवी मुहीया उत्रा
नयोश्च भ्रातृभ्यो निरेत रत्रापिता द्विहितुर्गर्भमाधत्त द्यौर्मपिता पाता वा पातयिता
वा जनयिता नाभिस्वबंधुर्ममाता एथिवी महती यंबंधुः संबंधनाम्नाभिः सन्नहना
न्नाभ्यासं नकागमजायंत इत्याहरे तस्मादेव ज्ञातीयं नानाभय इत्याचक्षते सर्व
वव इति च ज्ञातिः संज्ञानात् ॥ उत्रानयोश्च भ्रातृभ्यो निरेतः ॥ उत्रान उत्रतान जर्द्धता

राम
४४

नोवातत्रापितादुहितुर्गर्भे दधाति पृथङ् न्यः श्रुत्या । अथानुः संसोररपो दध्ना
ता रपो रिप्रमिति पापना मनी भवतः शमनं च रोगा नाया वनं च भयानामथा पित्रा
युद्धि हि स्पत्य उच्यते । तच्छ्रेयो राहणी महै गान्तुं यज्ञाय गा तुं यज्ञपते यु इत्यपि
निगमो भवेति । गमनं यज्ञाय गमनं यज्ञपतये ॥ १६ ॥ तृतीयः पादः ॥ अदिति
रादीन्मा देव माता ॥ १७ ॥ अदिति द्यौरदितिरन्नरिह मदिति मिता सपिता स पु
त्रा विश्वे देवा अदितिः पंचजना अदिति जाति मदि तिर्जनित्व । इत्यदितौ विभू
ति प्राचष्ट एना न्य दी नानी ति वा । यमेरिरे भृगवः । एरिइतीति रूपस्त्वष्टो भ्यस्तः । २०
॥ उत्तमेने वस्वमर्थिन ता पुमनु क्रोत्रांति हितयो भरेषु । नीचाय मानुं जसुरि न

ने० ५०
४५

५२

इयेनं श्रवश्चाष्टा पञ्चमवयुथं अपिस्मै न वस्त्रमयि मिव वस्त्रमायि न वस्त्रं वस्त्रे स्था
युरिति स्तेननामसंस्थानमस्मिन्नापकमिति नेः कृत्वास्तस्य ते वास्पादनुकोशं तिहि
तयः संग्रामेषु भ्ररइति संग्रामनाम भ्ररते वाहिरते वा निचायमानं नीचेरयमानं नीचे नि
चितं भक्तुचैरुचितं भवति जस्तमिदं इयेनं इयेनं रांसनीयं गुच्छति श्रवश्चाष्टा पञ्च
मवयुथं प्रशंसो च पूथं च धनं च पूथं चेति वा पूथं यौते समायुतं भवति इक्षान एनं न
रते स्वाधीनगुणाति मंदी मंदते स्तुति कुर्मणः प्रमं दिने पितुमदर्वता वचन प्रार्चनं
दिने पितुमद्वोगौ व्याख्यातः ॥ ३॥ अत्राह गोरमवतनाम तद्वरपोच्यं इच्छाचंद्र राम
मसो गृहे अत्राह गोसममं सतादित्य रश्मयः सन्नाभापी च मपचितमपगतमपि ४५
श्रवश्चापि पञ्चमवयुथं ४

विहितमनत्रादितं वामुत्र चंदमसोगृहे गातुं चरिष्यातो हंसयत्कृमर्माणि हंसयंत एना
 निजुशायमन्मन्त्रं च हंसयत् इत्युपि निगमो भवति। सत्तावनै नमश्चोत्पं हति
 सत्तावनै नमश्चोत्पं हतिश्चां हंश्चां च हंतं निरुत्तं पक्षादिपरीतात्। ब्रह्म
 ते च यम इत्येयारुं। ब्रह्म ते यच्चातयसि देव पीयुं पियुति हंसां कृमर्मा विद्युते द्यावा ए
 व थिब्यौ विद्युर्नात्वा समान्या विद्युते हरे अन्ते। समानं समानमात्रं भवति मात्रा माना ह
 रं व्याख्यातमन्त्रात ते रुध गिति एतयभावस्य प्रवचनं भवत्यथाष्टमोत्यर्थे हंस्यते॥
 रुधगया रुधगुताशमिष्ठात रुधु वन्नपाह्नी रुधु वन्नशमिष्ठा इति चास्या इति
 चास्या इति खोदात्तं प्रथमादिशुदात्तमन्त्रादेशोती वार्त्ततरमुदात्तमल्पीयोर्त्तत

ने ००८०
४६

रमनुदात्तं॥४॥ अस्य ऋषु एउपमाते भुवो हे लमानो ररिवां अजाश्च। अस्यै नः
सातय उपमवा हे लमानो कुध्यन्नरिवा नातिरम्य स्तो जाश्चेति सुषणमा हा जो श्वो
अजा अजना अथानुदत्तं। दीर्घा यिरस्यायः पतिर्जुनी वातिशरदः शानं। दीर्घा यिरस्यायः
पतिर्जुनी वतुमशरदः शानं शरद्वता अस्य मोषधयो भवन्ति शीर्ष्म चाप इति वा
स्यैत्येतेन चारया तं मया। अस्य वामस्य पलितस्य होतुस्तस्य भ्राता मध्यमो अस्य
भ्राता तृतीयो भ्राता हृत दृष्टो अस्य नापश्यं विश्यंति सप्त पुत्रं। अस्य वामस्य वननीय
स्य पलितस्य पालयितुं हर्तुं कर्तव्यस्य भ्राता मध्यमोस्त्यशो भ्राता भरते हरति कर्म
णो हरते भागं भर्तव्यो भवतीति वा तृतीयो हृत दृष्टो स्यापमग्निस्तत्रापश्यं सर्वस्य पा

रम
४६

तस्य र भ्राता १

वक्रं ४

तारं वा पालयितारं वा विश्रुतिं सप्तपुत्रं सप्तमपुत्रं सर्प एषु त्रिमिति वा सप्तसृष्ट्या
संख्या सप्तादित्युत्तरमय इति वदन्ति ॥ हा सप्तयुं जतिरथ मे कृचक्रमेको अथोचह
तिसप्तनामा ॥ त्रिनाभिवक्रमजरमनुवंयं त्रेमाविश्वाभुवनाधितस्युतसप्तयुं जति
रथ मे कृचक्रमेकचारिणं चकते वाचिरते वाक्रामते वैको अथोचह तिसप्तनामा हि
त्यः सप्तास्मे रश्मयो रमानभिसन्नामयति सप्तै नमृषयस्तु वंतीति वेदमपीतरना
मेतस्मादेवाभिसन्नामा संवसरः प्रभान उतरोर्ध्वं त्रिनाभिवक्रं नैतुः संवसरो यी
शो वषा हि मंत इति संवसरः संवसंते स्मिन्भूतानि ग्रीशो ग्रस्यंते स्मिन्सावर्षा व
र्षासु पृष्ठं न्यो हे मंतो हिमवान् हिमं पुन हंतै वाहिनी नोति वाजरमजरं धर्माणां
ण

मनर्वमर्वमप्रत्युतमन्यस्मिन्नात्रेमानिसर्वाणिभूतान्याभिसंतिष्ठन्तेतंसंवत्सरंसर्व
 मात्राभिसौतिपंचारेचक्रेपरिवर्तमानद्रुतिपंचरुतियाःपंचत्तवेःसंवत्सरस्येतिचब्रा
 ह्मणंहेमंतशिशिरसमासेनषलरश्चाङ्कुरर्षितिमितिषल्लुतायात्रराःप्रत्युतानाभौ
 षद्युनःसहतेः॥द्वादशारंनहितजुरायाद्वादशप्रपयश्चक्रमेकमितिमासानांमा
 सामानात्प्रधिःप्रहितीभवाति।तस्मिन्साकंविशतानशंकवोप्यिताःषष्टिर्नवला
 चत्ताचलासः।षष्टिश्चहवैत्रीणिवशतानिसंवत्सरस्याहोरात्रादितिचब्राह्मणसमा
 सेन।सप्तशतानिविशतिश्चतस्र्युत।सप्तचवैशतानिविशतिश्चसंवत्सरस्याहोरात्रम
 द्रुतिचब्राह्मणंविभागेनविभागेना॥१॥चतुर्थःपादः॥चतुर्थोऽध्यायः॥ ४७

तद्वार्यरणीमहेवर्षि ४

सस्तिमर्वि^६वरणेनहीना। संस्नातं मेधावाहिषोवाहनानां स्तोमो हतोऽङ्गुवं नरावो लु
तमो हानां स्तोमो हतोऽङ्गुवं नरो नरा मनुष्यादृत्पंति कर्मसु हतो जवते वीद्वते
वविरये ववि वरा नो वष्टे वा वरपते वा सप्तस्वसुररुषी वा वरा न इत्यपि निगमा
भवति वायं ह एते रथापि वरतमा तद्वार्यरणीमहेवरि षंगोपायेत व्यंगोपिता
रोप्यं स्थपुष्पमिति वांध इत्यत्र नामाधमनोयं भवति त्रामत्रे निःसिचतामद्य
मंधः त्रामिचतामत्रे मंधो मंत्रं पात्रममा त्रस्मिन्मदत्युमा पुनरनिर्मितं न
वति पात्रं पानात्र मोप्यं उच्यते नास्मिन्मनं भवति न ह इति मंधं तम इत्यभिभाषं
तेयमपीतरोध एतस्माद्देवा पश्य ह हि एवान्न विचेत हं इत्यपि निगमो भवति ॥ १ ॥

र्षि ४ गोपयत्

नै० १००

४६

असंश्रंतीभूरिभारेपयस्वती। असज्यमानेइतिवाव्युदस्यंत्यावितिवाबहुभारेउदक
वत्योवनुष्यतिर्हितिक्कमनिवगतसंस्कारिभवति। विनुयामवनुष्यतर्हितिनिगमोभ त्व २
वति। दीर्घप्रत्ययजुमनियोवनुष्यतिवयंजयेमहतनासुहृदयः। दीर्घप्रततयहमभि
जिघांसनियोवयंनजयेमहतनासुहृदयंदुधियंपापधियंपापः पातापेयानांपाप
न्यमानोवादेवपततीतिवापापत्यंतेवस्यात्ररुष्यतिस्थेवंकमभि। इंद्रेणयुजा
तरुषेमवृत्रमित्यपिनिगमोभवति। भंदनाभंदतेस्तुतिक्कमणि। पुरुषियोभंदतेक्ष
मभिः। कविरित्यपिनिगमोभवति। सभंदनाउदियत्तिप्रजावतीरितिवा। अन्येन राम
भराहनायाहितया। अन्येनमदहनोगच्छतिप्रमाहंसीवभाषमाणेत्यसम्भमा ४६

षण्णादाहनाइवभवत्येतस्मादाहनस्याहपिनर्होभवतिनर्हनेस्तुतिकुर्मिणः। नदस्य
 मारुधतःकामआगन्। नदनस्यमारुधतःकामआगमसेरुद्धप्रजननस्यब्रह्मचा
 रिणइत्यृषिःपुत्र्याविलेपितंवेदयंतेनियस्यद्यावाष्टयिवीनधव्वनान्नरिहंनार्यः
 सोमोअह्नाः। अश्वोतेरित्येकोअनूपेगोमान्गोभिरह्नाःसोमोदुग्धभिरह्नातलो
 पाशःसिंहप्रत्यंचमसाः। ह्येतिनिगमःपूर्वःहरतिनिगमउत्तरइत्येकेनूपेगो
 मानोमानोभिर्यहाह्येत्यथसोमोदुग्धभ्याहरति। ~~ह्येतिनिगम~~ ~~ह्येतिनिगम~~ ~~ह्येतिनिगम~~ ~~ह्येतिनिगम~~
 मोधवत्यमपीठइतिशाकपूणिःश्वानमितिह्यिप्रनामाशुअतनंभवति। सपतत्री
 त्वरंस्थाजगमैद्यव्वानमभिरह्णेजुहातंवेदाः। सपतत्रिवेत्वरंस्थावरंजंगमंवध

नै० पू०
४९

तद्धिप्रमग्निरकरोज्ज्वातवेदाञ्जतिस्वनात्वात्वारथं यथोत्पद्यतिपिनिगमोभ
वति। हासमाने इत्तुपरिष्ठाद्याख्यास्यामः। ३॥ वृमुकः पद्मिरुपसर्पदिदं। पानैरिति
वास्याश्नैरिति वा। सप्तन्नपुक्रमविद्वच्छुचंतं स्वप्नमेतन्मध्यमं ज्योतिरनित्यदृशनं
तद्विवाविद्वज्ज्वाहृत्यमानं। द्विताचसत्तासंस्वधयाचशंभुः। द्वैधं सत्तामध्यमेवस्था
नञ्जमेव। शंभुः सुखक्षुः। मृगन्न। वामृगोमिववात्या। श्रेषावराहोमेधोभवति यंतो मृगः ४
वराहोरोवरमाहारमाहाषीरिति च ब्राह्मणं विद्वद्वराहं तिरोच्चक्षिमस्तेत्यपि
निगमोभवत्यमपीतरोवराह एतस्मादेव बृहति मूलानिवरं वरं मूलं बृहतीति एव
वा। वराहमिदं एमुषमित्यपि निगमोभवत्यगिरस्तोपिवराहा उच्यते। ब्रह्मणस्प

एव
४९

२ वक्रा

तिर्दृष्टिर्बुद्धिर्हैः। अथाप्येते माध्यमका देवाणां वराह उच्यन्ते। ~~ब्रह्म~~ पश्यन्ति
रएषे नृपो दृष्ट्वा विधुर्वतो वराहं नृ॥४॥ स्वमरा एष हानि भवंति स्वयं सारी एष पि वास्व
रा हित्यो भवति स एना निसा स्य नि। उस्त्रा इव स्वमरा एणीत्युपि निगमो भवति। श
यं त्र्यंगुल यो भवंति सृजंति कर्माणि त्र्ययं द्विषवः शरमयः शरः शृणातेः। शयं
भिनं नस्मा एणा गभस्त्यो रित्युपि निगमो भवत्येके देवो भवति ये देवमर्च्यते के मि
त्रो भवति ये देवेना चर्त्यते के मित्रिणो ब्रह्मा एस्ता न्नं भवत्यर्चति भूतान्येके द्विहो भव
ति स हतः कटु किम्ना ॥५॥ गायंति त्वा गायत्रिणो चर्त्यते के मित्रिणो ब्रह्मा एस्ता शत
कृत उद्वंशमिव ये मिरे। गायंति त्वा गायत्रिणः प्राचैति ते के मित्रिणो ब्रह्मा एस्ता श

नै० ५०
५०

तक्तत उदंशमिव मेमिरे। गायंति त्वा गायत्रिणः प्राञ्चंति ते कर्म किं एण ब्रह्मा एस्ताश
तक्तनु उद्येमिरे वंशमिव वंशे वनशेयो भवति वननाञ्चयत इति वापवीरथने मित्रव
तियदि पुनाति भूमिं। उत पय्यारथानामर्द्धिभिर्दंत्योजसा। तं मरुतः ह्युरमं पविनाथ्य
युरित्यपि निगमो भवति। वल्लो व्याख्यातं ध्वं तरि ह्वं ध्वं त्पस्मादापः। तिरोध्वं तिरोव
त इत्यपि निगमो भवति। सिनमन् भवति सिनाति भूतानि। येन स्मासि नं भस्थं रथः सखि
भ्य इत्यपि निगमो भवति। इच्छामुपेत्येतेन व्याख्यातं सवास हेत्यर्थः। वसुभिः सवा भुवा
वसुभिः सह भुवौ। विदिति निपातो नुदात्तः पुरस्तादेव व्याख्यातो यापि पशुना मेहमे राम
वत्पुदात्तश्चिदसि मनसि चित्तास्त्वयि भोगाश्चेतयस इति वाच्चा इत्याकार उपसर्गः ५०

येन देवाः पवित्रेणात्मानं पुन ते सदेत्यपि निगमो भवति। रश्मयः पवित्रमुच्यंते। ३
 येन चिद्भूतस्यपि निगमो भवति। आपः पवित्रमुच्यंते। श्वसः पवित्रमुच्यंते।
 इति चतुर्विंशत्तमोऽध्यायः।

रस्ता देवव्याख्यातोऽप्यप्यर्थे दृश्यते। अथ त्र्यं अथ त्र्यं अथ त्र्यं अथ त्र्यं अथ त्र्यं
 म्रं योतते र्यं शो वा अत्र वा। अस्मेद्युममधिरत्नं वधेहि। अस्मासुद्युमं चरत्नं वधेहि। द्वाप्र
 थमः पादः॥ पवित्रं पुन ते मं किं पवित्रमुच्यंते। गन्धस्निग्धत इत्यपि निगमो भवत्यापः
 पवित्रमुच्यंते। शतपवित्राः स्वधयामदंती बह्वेकाः। अग्निः पवित्रमुच्यते वायुः पवि
 त्रमुच्यते सोमः पवित्रमुच्यते सूर्यः पवित्रमुच्यते इन्द्रः पवित्रमुच्यते अग्निः पवित्रं
 समा पुनानुवायुः सोमः सूर्य इन्द्रः पवित्रं ते मा पुनं तु त्वित्यपि निगमो भवति। तो द
 सुद्युतोः॥ १॥ पुरुत्वादाश्वावो वैरि रमेत वस्विदा। तो दस्ये वशरणं चामहस्या व
 ऊदाश्वांस्तान्मेवाभिह्वयाम्यरिरमित्रं रुषते रीश्वरोऽप्यरिरेतस्मादेक्यदन्पदेव

ने० ५०
५१

इत्येत

त्वाश्च ग्रावा कृतयो कृत्यं त ए दृष्ट्वैव मवल्लस। तो दस्यैव शरणं आमुहस्य। तु दस्यैव शर
ले धिमहतस्त्वं यो मोक्षयं त ए सु चंचनः। आ जु कानो घृत ए षुः स्वं वा इत्यपि निगमो भ
वति। शिपिविष्टो विस्मुरिति विस्मोर्देनामनी भवतः। कुक्षितार्थं यिं पूर्व भवतीत्योप
मन्यवः॥ श। किमित्रे विस्मोपरिचक्ष्यं भूत्स्य यद्वल्ले शिपिविष्टो अस्मि। मावर्ष्यो अ
स्मदपगूह एतद्युदन्य रूपः समिथेव भूय। किं ते विस्मो प्रख्यातमेतद्भवत्यप्रख्या
पनीयं यन्न प्रब्रूषे शोप इव निवेष्टितो स्मीत्यप्रतिपन्न रश्मिरपि वा प्रशंसाना मिवाभि
प्रेतं स्यात्किं ते विस्मो प्रख्यातमेतद्भवति प्रख्यापनीयं यदुत प्रब्रूषे शिपिविष्टो स्मीति
प्रतिपन्न रश्मिः शिपयोन्नरश्मय उच्यंते ते राविष्टो भवति। मावर्ष्यो अस्मदपगूह

राम

५१

एतत्तौ वर्धयद्भित्तिरूपनाम वृणोतीति सतो यदन्यरूपः समिधे संश्रामि प्रवसि संयत
 रात्रि मस्तस्योत्र राभूयसे निर्वचनाया ॥ ३ ॥ प्रतवे अद्या शिपि विषुना मार्यः शंतामि
 वधुना निविद्वान् । तं त्वा गृणामि तव समतव्यं ह्यंतमस्य रजसः पराके । तत्रे अद्य
 शिपि विषुना मार्यः प्रशंताम्यये हि मस्मीश्वरस्तोमानामर्षस्ति मसीति वा तं त्वा
 स्तोमि तव समतव्यं स्तव स इति महतो नाम धेयमुदितो लवति निवसंतस्य रजसः प म ४
 राके पराक्रांत आघृणि रागत हृणिः । आघृण संसवा वहै । आगत हृण संसेवा वहै
 धुङ्गयाः धथुजवः । धथुङ्गया अमिना दायुर्दस्योः । प्रामोपय दायुर्दस्योः । धा अमि
 नरो दीधिति भिरुरणो हस्ति च्छती जनयंत प्रशान्त । हरे हृशं गृह पति मथ्युर्दीधित

ने० ५०
५२

यो गुल यो भवन्ति धियंते कर्मस्वरणी प्रकृत एने च मिः समरणा जुहायत इति वाह स्त च्छ
तीह स्त प्रकृत्य जनयंत प्रशस्तं हरे दृशं नृगृह पति मत्त न वृत्तं ॥ ५॥ एकया प्रतिष्ठापि
शाकं सरा सि वि शतं इंद्र सोमस्य का एका एकेन प्रतिष्ठापि ब्रह्मा कं सहेत्यर्थः
इंद्र सोमस्य का एका कांत कानीति वा कांत कानीति वा कृत कानीति वैंद्र सोम
स्य कांत इति वा क ए हतः कांति ह हत स्त नैत द्या हि क विद पंते त्रिंशदुच्छ पात्राणि ४ ज्ञात इति वृत्ते
माध्यादि नै सवन एक देव तानि तन्यो तस्मिन् काल एकेन प्रतिष्ठापि ब्रह्मा कं सहेति ता
न्यत्र सरां स्युच्यंते त्रिंशदपरपक्ष स्याद् हो रात्रास्त्रिंशत्सर्वपक्ष स्याति नै ज्ञात्वा स्त द्या राम
एताश्चांद्रमस्य आगामिन्य आपो भवन्ति रश्मयस्ताश्च परपक्षे पि बन्ति तथापि ५२

निगमो भवति। यमो ह्यमो ह्यतयुः पिबेतीति तं पूर्वपक्षं आयाययंति तिथ्यापि निग
 मो भवति। यथा देवा अंशुमाप्याययुति॥६॥ अधिगुर्मेवो भवति गव्यधिलतत्वा
 दपि वा प्रशंसानामेवाभिप्रेतं स्यात्तच्छब्दवत्वाद्दधिगोशमीधुं सुशमीधुं शमीधुम
 धिगवित्यग्निरप्यधियुरुच्यते। तुभ्यंश्चोत्तम्यधिगोशमीवाः। अधतगमनकमव
 निक्षेप्यधिगुरुच्यते। अधिगवुर्बुधमिन्द्रायत्यपि निगमो भवत्यागुस्तोम आद्योषः।
 एनागुषेण वयमिदं वतः। अनेन स्तोमेन वयमिदं वतः॥७॥ आपो तमन्युस्तपतः
 भस्माधिनिक्षिप्त्वा रुमां रुजोषी। सोमो विश्वान्यतसावनानि नावाग्निर्दप्रति
 मानावाग्निर्दप्रतिमानानि देवैः। आपाति तमन्युस्तपहारी सोमो वेदो वाधुनि

ति रेमी ३

७४

ने०५०
प३

पि०

धनोते शिमीतिकर्मनामत्रामयतेवशिक्तेवर्जिषीसोमोपश्चोमस्यदृपमान
स्यातिरिच्यतेतद्वजिषमपाजितंभवतितेनजिषीसोमोपाप्येक्षोनिगमोभवति॥
जिषीवर्जिषीति॥इत्योश्चसमागोक्षनाश्चेतिक्षनाभ्राष्टेहिताभवन्तिफलेहिताभव
तीतिवा॥बुधमेनेहरिधनाउपज्ञजिघ्रतामित्यपिनिगमोभवति॥दिनाभ्यासे
नोपहितेनोपक्षमादत्तेबभूवृत्तिकर्मासोमःसर्वाल्पतसानिवनानौवर्गिद्रं
प्रतिमानानिदध्रुवंतियैरेनंप्रतिमिमतेनेनंतानिदध्रुवंत्यवर्गिवैनमप्राप्पवित
शंपतीतींद्रप्रक्षनेत्येकेनेघंदुकंसोमकर्मभिषप्रक्षनेत्यपरंश्मशाश्चश्चतइति
वाश्मशीश्रुतइतिवा॥अवश्मशा रुद्धा॥अवारुधश्मशावाहिति॥॥इतिवि

राम
प३

३५९

तीयापादगा॥ उर्वसिरा उर्वत्यश्नुत उरुभ्यामश्नुत उरुविविशोऽस्या अक्षरा अक्षारि
एयपिवा अक्षर इति रूपनामासातेरक्षानीयं भवत्यादर्शनीयं व्यापनीयं वास्पष्टं दर्श
नायेति वीणा कश्चिदर्थस्य इत्यभ्युपगम्य शोषेरसातेरस्य नामेति व्यापि नूतना
वतिरुवती तदनपात्रमिति वा तदस्येह त्रमिति वा तस्यादर्शनामित्रावरुणयोरतश्च
स्कंदतदभिवाच्येदित्येषु गृह्यति ॥ अतासि मैत्रावरुणो वसिष्ठो वसिष्ठो ब्रह्मन्मनुसाधिजा
ता इह संस्कृतं ब्रह्मणो देवैर्न विश्वे देवाः पुष्करे त्वा ददता अयं सिमैत्रावरुणो वसिष्ठो
वश्या ब्रह्मन्मनुसाधिजाता इह संस्कृतं ब्रह्मणो देवैर्न इह संस्कृतं साक्षी यो भवति
सर्वे देवाः पुष्करे त्वा क्षरयंत पुष्करमन्तरिक्षं पोषति भूतान्युदकं पुष्करं रक्षाकरं रज

ने० पू०
५४

यित्यमिदमपीतरत्सुष्करमेतस्मादेवपुष्करं वपुष्करं वा पुष्पं पुष्पतेर्वयुर्नवेतेकांतिव
प्रस्तावा॥१॥ स इत्तमो वयुर्नततवृक्षस्त्येणवयुर्नवच्चकार। सतमो प्रस्तानततवृक्षत
स्त्येणप्रस्तानवच्चकारवाजपस्त्यवाजपतन। मुनेमवाजपस्त्यमित्यपिनिगमोभ
वति। वाजगंधंमध्यस्तुत्ररपदं। अत्रयामवाजगंधमित्यपिनिगमोभवति। गंधं
कृतोः। कृत्वावाजंनगंधंयुपुषानित्यपिनिगमोभवति। गंधतिमिश्रीभावकम्मर्मा
त्रागधितापरिगधितेत्यपिनिगमोभवति। कौरयाणःकृतयानः। पाकस्थामाकौ
स्याणइत्यपिनिगमोभवति। तौरयाणस्त्ययानः। सतौरयाणपयाहियुक्तंमुरु राम
द्विरिदसखिभिःसजाषाइत्यपिनिगमोभवत्तद्व्याणोहीतयानः। अनुष्ठुया ५४

कृणुह्यकृपाणेत्यपि निगमो भवति । हस्याणो हरमाणयानः । रजतं हरयाण्डस्य
 पिनिगमो भवति । यच्चारितः कर्मणि कर्मणि स्थिरः । प्रत्युतस्तोमात्रं ही व्रं हते मृ
 द्भाव कर्मणि ॥ ३ ॥ निघट्टणह्यसुनस्य मूर्धनि सुस्य विद्धं दिनोरोरु बुद्धना । नि
 वृणह्यसुनस्य मूर्धनि शङ्कारिणः शुक्लस्यादित्यस्य शोषयि शोक्त्यमा
 णवनानीति वा वधेनेति वा । अत्र हं तवीलितेत्यपि निगमो भवति । वलितेति ध्वत्र
 तपति ध्वसंस्तं भक्तमणिं शूर्वेण संप्रयुज्येते निष्पत्तिं कामो भवति विनिर्ग
 तपसाः सप्तसप्तेश्च शान्ति कर्मणि । मानो मध्ये वनिष्पत्तिं पराहाः । सद्यथा धर्वा ना
 निविनाशयति मानस्तं तथा पराहाः । तस्मात् शमुहकं भवति तस्मिन् श्रुतो तस्मिन्

सु २

नै०१०
५५

शूनगिरेरधीत्यपिनिगमोभवति। शूनपमं हि विवकं भवति यद्बुध्यते॥४॥ कदा मत्तम
पराधसंपदा ह्युपमिव स्फुरत्। कदा नः श्वैश्च वज्रिरदं द्रो अंग। कदा मत्तम नाराध
यंतं पादेन ह्युपमिवावस्फुरासि कदा नः ह्येति विगिरदं द्रो अंगंगिति ह्यिप्रनामा
चितमेवांकितं भवति निचुं पुणः सोमो निवांत ह्येति विमनेन त्प्रीणाति॥५॥ प
लीवंतः सुता इम उशं तोयंति वीतये। अपांजग्मिनिचुं पुणः पत्नीवंतः सुता इमे हि
सोमाः कामयमाना यंति वीतये पानाया पांगं तानिचुं पुणः समुद्रोपि निचुं पुणः
उच्यते निवमनेन र्घ्यते वध्थोपि निचुं पुण उच्यते नीवेरस्मि कृणंति निवेदधती
तिवा। अवध्थ निचुं पुणे त्यपि निगमो भवति। निचुं पुण निचुं कृणेति वपादि गंतु

राम
५५

तृ१

भ्रवति यद्येते ॥ हा। सुगुरसकुरहिरण्यस्वधो हृहृस्मेवयद्रंशोदधाति। पस्त्वायंतं वसु
 ना प्रातरित्वो मुहूर्तजये वपदि मुस्मिनाति। सुगुं भवति सुहिरण्यस्वधो महवास्मेवय
 दंशोदधाति यस्त्वायंतं मन्येन प्रातरागामिन्नतिथे मुहूर्तजये वपदि मुस्मिनाति कुमा
 रो मुहूर्तजा मोचना वसयना वततना वपा दुपा प्यद्युतेः। आविस्वः कृणुते गृहते बु
 संसया दुस्स्य निमिजो नृच्यति। आविष्कुरुते भासमादित्या गृहते बुसंबुसमि
 त्पुदकनाम ब्रवीतेः। शक्रे मणि भ्रंशते वपि दृषंते पातयत्पुदकं रात्रि भिस्तत्प्रा
 त्यादत्ते ॥ ७ ॥ ॥ तृतीयः पादः ॥ ॥ हृकश्चंद्रमा भवति विवृतज्योतिष्को वा विकृतज्यो
 तिष्को वा विक्रांतज्योतिष्को वा ॥ १॥ चरुणे मास कृहकः। पथायंतं ददृशुहि ॥ ७

नै० ५०. जिह्मनिवाप्यातष्टे वृष्ट्यामपीवित्तं मे अस्य रोदसी। अरुण चारोचनो मासकृन्मा
 पृष्टनी सावर्धमासानाचकत्तचिंरुमाष्टकपथायतं ददन्निहवगणमभिजिहीतेनिवा
 रयेन यस्मिन्पोह्यमाणोभवति। चिंरुमास्तह्युएवंनिवर्ततेरोगीजानीतंमेस्पद्यावाद्यथि
 व्यावित्यादित्योपिष्टक उच्यतेयदाहृद्रे॥२॥ अजोहवीदश्विनावत्त्रिकावामा
 स्नायसीममुचतुंष्टकस्या। आक्यदुषाश्विनावदित्योनाभिप्रस्नातामश्विनौप्र
 मुमुचतुरित्पारख्यानंश्वापिष्टक उच्यतेविकर्तृनात्। ष्टकाश्विदस्यवारणउरा
 रकान्नवत्पुमथिः। उरणमथिः। उरणजस्मिन्नुनर्दणोतेस्तस्मैतैवा। वृद्धिवात्रोन्यपिष्ट
 क्युच्यते। शतंमेषांष्टकेचद्वदानमृद्धाश्वंतं पितांधं चक्रेत्यपिनिगमोभवति।

राम
 पृष्ट

जोषा इत्यविज्ञाननामधेयं जोषयितव्यं भवति ॥ ३ ॥ यद्वाग्मी सुतेषु वांस्तव
नेष्टता दृष्टा । जोषवाकं वदतः पशुहोषिणान् देवाभसथश्च न यद्वाग्मी सुते
षु वा सोमेषु स्तोतितस्याश्रीथो ययो यं जोषवाकं वदति विजं जपः प्राजित होषि
णो न देवो तस्याश्रीपः कृतिः कृतं ते यद्वाग्मी अन्नं वा । मही वृद्धिः शरणात् इन्द्रो मु
महत्त इन्द्रो मुमहत्त इन्द्रो शरणं मन रित्ते कृतिरिर्वेतीयमपीतरा कृतिरेतस्मा देव
स्तत्र मध्यं पमार्थं वा कृति वासाः पिना क हस्तो वत न ध्वेत्यपि मिगमो भवति ।
श्वघ्नी कितवो भवति स्वं हं तिस्वं पुनरश्वं तं भवति । कृतं न श्वघ्नी विचिनोति देवने ।
कृतमिव श्वघ्नी विचिनोति देवने कितवू कितवास्तीति शशानु कृतिः कृतवावा

ने० पू०

पृ०

57

शीर्षमकः सममिति परिग्रहार्थं यं सर्वनामानुदात्तं ॥ ४॥ मानः समस्य दुर्बलः प
रिद्वेषसोऽहं हतिः । ऊर्मिर्ननावमावधीत् । मानः सर्वस्य दुर्बलः पापधियः सर्व
तोद्वेषसोऽहं हतिः । ऊर्मिर्ननावमावधीत् । ऊर्मिर्ननावमावधीत् । नोऽप्रणोत्तव्या भवति नम
तिर्वातकथमनुदात्तप्रकृतिनामस्या दृष्ट्ययं तु भवति । उतो समस्मिन्नाशि
शिद्दिनो वसोद्गतिः सप्तम्यां शिद्दिनीतिदिनः । उरुष्यालोऽधायतः सम
स्मादिति पंचम्यामुरुष्यातिरकर्मकः । अथापि प्रथमा बद्धवचने न भजताम
न्यके समे ॥ ५॥ हविषाजारे च पापिपत्तिपिपुरिर्निरा । पिता कुरुस्य च षष्टिः । राम
हविषापांजरयितापिपत्तिपिपुरितिष्टणातिनिगमौवाहणातिनिगमौवा ५७

प्रा

~~हस्तमिनिगमि~~पिताकृतस्य कर्मणश्चायितादित्यः शं ब इति वरुणामशमयते
 वशिं तयते वशिष्ठो यः शं वः पुरु कृततेनेत्यपि निगमो भवति। केपयः कस्या भवति
 कस्या मितिकं पुनातिकर्मकुसितदुष्टयं भवति॥ ह्यथ कथायन्मथ मोदे वक्तु
 योक्तु एव तश्च वस्यापि निदुष्टरा नये शैकुपुल्लिया न्नावमारुहमीमैव तेन्य विशं
 त केपयः। ह्यथ कथायन्मथ कथयतेऽथ मोदे वक्तु तयो ये देवाना कथं ता क्तु वतिश्च
 वणीयानियशां सिद्धुस्नुकरा एन्ये ये शैकु वन्य रिपान्नावमारो लुभययेना शाक्तु
 वन्य रिपान्नावमारो लुभमीमैव तेन्य विशं ते हे वतेन्य विशंतश्च एनै वतेन्य विशं ता
 स्मिन्नेव लोक इति वेम् इति बाहुनाम समीरितं रो भवति। एता विश्वासवनात्

मा

मंत्रमंथ

नै० पू०
५८

58

तुमारुपेस्वयंस्तोसहस्रोपानिदधिषो। एतानि सवीणिस्थानानि त्वसमुपाकुरुषेस
यं बलस्पुत्रयानि धर्मसत्राणं धनुर्वक्त्रं वचं वचं कुञ्चितं भवति काचितं
भवति कायं चितं भवतीति वा। ज। प्रीणीताश्चान्दितं जयाथ स्वस्तिवाहं रथमिह
एधं। दोणाहावमवतमकं रमचक्रमसत्रकोशं सवेताहृषाणं। प्रीणीताश्चान्दु
हितजपयजयेनं वोहितमस्तु स्वस्तिवाहनं रथं कुरुध्वं दोणाहावदोणं दुममयं न
वत्याहावत्राकानाहावहत्रावहनादवतो वातितो महान् भवत्यश्मचक्रमशन
चक्रमसनचक्रमिति वा सत्रकोशमसत्राणिवः कोशस्थानीयानि सन्तु कोश
कुल्लाते विष्णुषितो भवत्ययमपीतरः कोश एतस्मादेव संचयत्राचितं मात्रो

रम
५८

महान् भवति मित्रतृपा एनरपा एंकूपकर्मणा संग्राममुपमिमीते काकुदंता खित्या
 वहते जिह्वा केकुवासा स्मिधीयते जिह्वा केकुवक्रो कुवाको कृत्यमाना एनोनुद
 यतीति वा जिह्वा जोडुवाता लुतरते स्नीर्लतममंगलतते वा स्था खंबकर्मणे वि
 परीताद्यथा तलंततेत्यविपययः ॥ ७ ॥ सुदेवो अमिवरुणयस्य ते सप्तसिधवः
 अनुहरंति काकुदंस्तुभ्यं सुषिरामिवा सुदेवस्त्वं कल्याणदा नो यस्य तव देवस्य
 सप्तसिधवः प्राणायानुहरंति काकुदंस्तुभ्यं सुषिरामि वेत्यपि निगमो भवति ॥
 ॥ ८ ॥ प्रवाहजे सुप्राया बुहिरेषामा विश्यती वव्री रिदृश्याते विद्यामक्रोरुषसः
 सुर्वक्तंतो सायुः पूषा स्वस्ते ये नियुत्वान् प्रवृज्यंत सुप्राय एंबहिरेषामेयाते स

देवो

नै० पू०
५७

३०

वस्त्रपातामिवापालयितारौवावीरिदमन्नरिहं प्रियोवाभासो वातनिरपिवोप
भार्यस्यासर्वपती इव राजानौवीरिदेगेमनुष्याणां रात्र्या विवासे पूर्वस्यामभिडु
नौवापुश्च नियुक्तान्पुषावस्वस्त्ययनाय नियुक्तास्मिन्नियुतोस्याश्चानियुतो निय
मनादानियोजनादोद्यमैरल्लुमिति शक्यं परिशीमिति व्याख्यातना मेना
मस्यात्रस्येत्येतेन व्याख्यातं स्मरिं कुशोभवतिसरणादं कुशोचतेराकुचि
तोभवतीति वा नैदीय इष्टेयः उपक्रमेयादित्यपि निगमोभवत्यंतिकतममं
कुशादायात्पक्वमौषधमागच्छचित्यागच्छत्विति ॥ १७ ॥ चतुर्थपादः ॥ अति रात्र
पवमोक्षाय ॥ तमग्नेद्युमिस्त्वमाशुशुहृणिस्त्वमह्यस्त्वमश्मन्स्परित्वं वनेभ्य ५७

स्वमोषधीभ्यस्तेदृशं नृपते जायसे श्वविः त्वमग्ने द्युभि रहो भिस्त्वमाशुश्रु ह्यणि राशु
 द्रुतिवशुद्रुतिवाह्निमनामतीभवतः ह्यणिरुत्तरः ह्यणोते राशुश्रुवाह्निणोतीतिवास
 नोतीतिवाशुकुशोवतेः पंचम्यथेवाप्रथमा तथा हि वाक्यसंयोग आइत्याकार उप
 सग्रीः पुरस्ताच्चिकीर्षितं जउत्तर आशुश्रोवायि पुरितिशुचिः श्रोवते कलतिकर्मणिथ
 मपीतरः शुचिरेतस्मादेवनिःषिक्तमस्मात्पापकमिति नैरुक्ताः ॥ १॥ इदं द्वाकं आशु
 स्परिसर्वाभ्यो अभयं करतु आशुदृशो भवत्यासदनादाशु उपदिशो भवत्यभ्य
 शनाकाशिमुष्टिः प्रकाशनामुष्टिमेविनादामोषणादामोहनादा इमेविदिहोरो
 दसी च पारेयसंगुभणामधवक्का शिरिते इमेविदिहोरोदसी रोधसीद्यावाएथियो

१४५

चनाक्षमोषणक्षमोहनादादृश्यमध्यं प्रतिशृणोत्यग्रमग्रमागतं भवत्याकियतोदे
 शास्रवृत्तल्लुकं संलुब्धं भवति पाकमिति नैऋतकाः सररूकं वास्यासोरिभ्यस्तात्र
 पुषिस्तपते हेति हेति तं विदिष्ठाकल्पयं शयानं सुखं पयसां सुखं पयसां विस्तु
 हत्रापो भवति विस्तुवर्णं त्र। व्याड्वरु रूढः सप्त विस्तु हृदयपिनिगमो भवति वी
 रुध उषयो भवति विरोध हणत्। व्याड्वरु रूढः सप्त विस्तु हृदयपिनिगमो भवति
 विरोध उषयो। वीरुधः पारयिस्व १ इत्यपि निगमो भवति। नहृदा भमश्रुवान
 हा भमश्रु शनेन दन्तौतीति। नहृदा भनतुरिपर्वतेशा मित्यपि निगमो भवत्यस्तु
 धेयुरलक्षायुलक्षितिरुस्वनामनिकृते भवति। योऽस्मिन् धेयुरजरः स्वर्गानि

हे
म ३

नै० १००

६१

सपिनिगमो भवति ॥ ४ ॥ आजाः सप्तपणं रथेति शृंगं भास्ते जनु श्रियं देवं वहंतु विभ्रतः ॥ आ
 वहंतु जाः सप्तपणं रथेति शृंगं भास्ते जनु श्रियं जाना श्रियं बडुछो महदुछो वक्त
 मस्मादुक्तं कति बडुछो वा बडुछो इवामहदुत्यपिनिगमो भवति ॥ ५ ॥
 सोमो हृदरो मृदुरुदरेष्विति वा ॥ ६ ॥ हरेण सखा सवेयेत्यपिनिगमो भवति ॥ ७ ॥
 तुपरिष्ठाद्या रम्यास्यामः ॥ ८ ॥ पुलुकामः पुरुकामः ॥ ९ ॥ पुलुकामो हिमत्स इत्यपिनिग
 मो भवत्यसि वृती असखादत्तौ ॥ १० ॥ असि वृती वसंत ॥ ११ ॥ अयत्ने इत्यपिनिगमो भवति ॥ १२ ॥
 पनाक पनाक मेयो भवति ॥ १३ ॥ मोषस्याप्या वृहं कपने कवेषस इत्यपिनिगमो भवति ॥ १४ ॥
 भाञ्ज जीकः प्रसिद्धा भाता ॥ १५ ॥ धूमकेतुः समिक्षभाञ्ज जीक इत्यपिनिगमो भवति ॥ १६ ॥ रुजा

व्य २

राम

६१

६३

वसु

नानद्यो भवति रुजंति कलानि। संरुजानां पिपीषु इन्द्रात्तुरित्यपि निगमो भ
वति ज्ञस्मिन् जिवते वा इव ते वा नो ते वा। ह्यिष्टाः सुस्मिन् विवहतीत्यपि निगमो भवति॥
परिधेः समो मना वां वयोगात्। पर्यगादोषं समं हस्वनेनानां पा॥ प्रथमः पादः॥ =
उपलं प्रह्लिण्युपलेषु प्रह्लिणात्पुपलं प्रह्लिणीवा॥ १॥ कारुरहंततो निषण्णुपल
प्रह्लिणीनना। नानाधियो वस्तु यवो नुगा इव। तस्थि मे प्राये हो परिस्व। कारु
रहमस्मि क्ते स्तोमानां ततो निषक्तं तदति संताननामपितुर्वपुत्रस्य वोपलं प्र
ह्लिणी सक्तु कारिका नाना नमते माना वा दुहिता वा नानाधियो नाना कर्माणो व
सुस्यो कामाश्च वा स्थिताः स्मो गाव इव लोक, मिश्रा ये हो परिस्वर्वत्यधोषणा। आसी

नै० ५०
६२

नञ्ङमुपसिद्धिणाति। उपस्थिप्रकलाविद्वणिभवति कलाश्च वेदप्रकलाश्च। दुर्मि
नासः प्रकलविनिर्माणा इत्यपि निगमोभवत्यन्यद्वयकाम्यद्वयन्यजति। मिषक्कि
षाश्चभ्यद्वयकैत्यपिनिगमोभवति। इहोहोहि। इहोहोहोवस्वउजयस्यराजमित्यपिनि
गमोभवति। होणस्यह्यणस्यामहोहोणस्याश्विनाकएवापेत्यपिनिगमोभवति। ॥
अस्मेतेवंधुः। वयमित्यर्थः। अस्मेयातनासत्यासजोषाः। अस्मानित्यर्थः। अस्मेस
माने। मिहृषभपोस्येभिः। अस्मानिरित्यर्थः। अस्मेप्रयश्मिधवन्नुज। षिना। अस्म
भ्यमित्यर्थः। अस्मेआराविद्वेषः सनुतयुयातु। अस्मदित्यर्थः। कुर्वद्विप्रेपथे
कामोअस्मोअस्माकमित्यर्थः। अस्मेधत्तवसवोवस्तुनि। अस्मास्वित्यर्थः। पाथो

राम
६२

च ६

तैरिहंपथाव्याख्यातां त्रयेनो नदीयुं न वेति पाथ इत्यपि निगमो भवत्युदकमपि पा
थ उच्यते पानात् । अथैष्ट आसां पाथो नदीनामित्यपि निगमो भवत्यन्नमपि पाथ
उच्यते पानादेवा देवानां पाथ उपवाह्ये विद्वानित्यपि निगमो भवति । सखा मनिष
सखा देवस्य वयसां विदुः सखा मनीत्यपि निगमो भवति । सप्रथाः सर्वताः पृथुः । त्वम
ग्रेसप्रथाः असीत्यपि निगमो भवति । विद्वानि वेदनानि । विद्वानि प्रवोदयु
नित्यपि निगमो भवति ॥ ३ ॥ आद्यंत इव सूर्ये विश्वे हिंस्य भूत । कस्तु निजात्
जनमान उजिसा प्रतिभागं नदीधिम । समाश्रिताः सूर्यमुपतिष्ठंते पिवोपमाथ
स्याः सूर्यमिवैवमुपतिष्ठंत इति सखा रीदस्य धनानि विभक्तमाणाः सद्यथा धना

नै० पू०

६३

निविभहमाणाः सद्यथा धनानि विभजति जाते च जनिष्पमाणे च ते वयं भागमनुष्मथा
भोजसाबले नौ जनुजितेर्वो ह्युते वशीराश्रयणाद्वाश्रपणाद्वाथेयमितराशीरासोस्तेः ॥ २॥
इंद्रायुगावश्चाशिरुमित्यपि निगमो भवति सामे सत्याशीर्देवोष्तिवा ॥ ३ ॥ यदाते
मन्त्रेऽनुभोगमानुलादिद्रुसिष्ठुषधीरजीगः ॥ यदाते मन्त्रे भोगमन्त्रापदथ ग्रसि
ततमर्षधीरकाशीराजुगीगर्त्तिगिरिकर्मावागर्त्तानिकर्मावा ॥ मुराश्च मूरनव
यंचिकितो माहित्वमग्ने ब्रह्मंगविसे ॥ मृत्वावयं स्मो मृत्स्वमसिनवयं विष्ममहित्व
मग्ने त्वेनुवेत्त शशमान ॥ मानः ॥ यो वीं येत्ते शशमानो हृदा शतित्यपि निगमो
भवति ॥ देवो देवा व्या कृपो ॥ देवो देवान्प्रत्यक्षया कृपा कृपते वा किल्पते वा ॥ ४ ॥

राम

६३

अश्वर्वहिरिदावत्त रावांविजामातुरं कृतवाद्यास्यालात्वा अथासोमस्यप्रपतीपुव
 तीयुवन्त्यामिदाग्रीस्तोमं नयामिनयं अश्वौषंहिबद्धदायितरौवांविजामातुरस
 मासाज्जामातुर्विजामाते तत्राश्वद्वह्निणाजाः क्रीडापतिमावहते सुसमाप्तद्ववरो
 म्रिप्रेतो जामाताजा अपत्यं तं निमन्ति तवाद्यास्यालादपि वस्यालस्य सन्नः संयोगेने
 ति नैदानाः स्यात्स्त्राज्जना वपतीति वालाजाराजतेः स्पंश्यं स्पितेः श्वप्यमिश्रनपव
 नेश्वराते वाप्यसोमस्यप्रदानेन युवाभ्यामिदाग्रीस्तोमं जनयामिनवतस्तोमासद्व
 त्युपरिष्टाद्या रयास्यामता ॥ द्वा ॥ इति द्वितीयः पादः ॥ सोमानं स्वरेण कृणुहि
 ब्रह्मणस्पते कृहीवतयर्जुमिजः सोमानां सोतारं मकाशनवंतं कुरु ब्रह्मणस्पते

ता ३

स्यात् ४

॥

ने० पू०

६४

64

वेश

कहीवंतंमिवयर्जशिजः कहीवाक्कहावानोशिजउशिजः पुत्रउशिग्वष्टेः कांति
कर्मणिपितयंमनुष्यकहएवानिमेतस्यात्तंसोमानांसोतारंमाप्रकाशनवतंकुरुब्र
ह्मणस्यतो॥१॥ इंस्तामासमघशंसमन्य१घंतपुययस्तुचरु रग्निवाँइवा ब्रह्मविषेक
व्यादेधोरचहसेवेपोधनमनवायंकिमोदिने। इंस्तामावघस्पशंसितारमघहंतोनि
इंसितोपसग्रश्चाहंतीतितपुस्तपतेश्वरुमृष्योभवतिवरतेवासिमुच्चरंत्यस्मादा
योन्नहविषेकव्यमदनेधोरख्यानायकव्यविकृताज्जायतइतिनेरुक्काविषोधनम
व्यमनवयव्यदनेनव्यवेपुरवेषसइतिवाकिमिहकिमिहमितिवापिशुनायवरतेविषु
सव्यव्यपिशुनःपिशतेविपिशतीति॥१॥ कृणुधपाजःप्रसितिंतपृथ्वीयाहिरज्जेवाम
किमहनेकिमिहनीमितिचरते२

राम

६४

वौद्भेन॥ तृष्ठीमनुप्रसितिद्रुणानोक्तासि विधिरक्षसस्तपिष्ठैः॥ कुरुष्वपाजः पाजः पाना
 ससि निमिवष्टुः प्रसितिः प्रसयनात्तुर्वाजात्तं वायाहिराजेवामात्यवानभ्यमनवात्स्य
 वान्वेशभृतागणेनगतभयेनहस्तिनेतिवातृष्टुानुप्रसित्याद्रुणानस्तृष्ठीतिक्षिप्रना
 मतरतेर्वात्वरतेर्वासितासि विधिरक्षसस्तपिष्ठैस्तप्ततमेस्तृप्ततमेः प्रपिष्टतमेरि
 तिवायस्तेगर्भममीवादुर्लभायोनिमाशये। अमीवाभ्यमनेनव्याख्यातोदुर्लभास्तु
 मिर्भवतिपापनामाकृतिः क्रयेमेद्यतिक्रमतेर्वास्यात्तरणकर्मणः क्रामतेर्वा। अति
 क्रामतोदुरितानिविश्वा। अतिक्रमणादुर्गतिगमनानिसर्वाण्युपायदेनयाविद्वेष
 वीयतेवाधिर्वाभयंवा। अपेपरेहीत्यपिनिगमोभवत्यसतिरमासयीमतिरात्मम

यी॥ ऊर्द्धयस्यामतिर्भास्त्रिद्युतदित्यपि निगमो भवति। श्रुष्टीति द्विप्रनामा शुभ्रश्रु-
 ति॥ ३॥ तान्मध्वरउशानोयक्ष्यन्नेश्रुष्टीभगन्तासत्यापुरंधि॥ तानध्वरेयज्ञउशतः
 कामयमानान्यजाग्नेः श्रुष्टीभगन्तासत्योवाश्विनोसत्यावेवनासत्यावित्यो-
 र्णवाभः सत्यस्य प्रणेता रावित्याशायणो नासिका प्रभवौ बभूवतु रिति वा-
 पुरंधिर्बहुभिस्तत्कः पुरस्तात्तस्यान्वादेश इत्येकमेवं पृष्ठ इत्यपरं सबहुकर्मति-
 मः पुरां च दारयितृ तमोवरुण इत्यपरं तं प्रज्ञया स्तोति। इमा मनुकवित-
 मस्य मायामित्यपि निगमो भवति। रुशदिति वर्णनामरोचते ज्वलति
 कर्मणः॥ समिद्धस्य रुशददर्शिपाज इत्यपि निगमो भवति॥ ४॥ अस्ति हि वः

शिव-
॥ ६५ ॥

सजात्यैरिशादसो देवा सोऽयस्याप्य। अस्ति हि वः समानजाति तारे शयहारि
णे देवा अस्याप्यमाप्यमाप्नोतेः सुदवः कल्याणदानः। त्वष्टा सुदवो विद्वत्
तुराय इत्यपि निगमो भवति। सुविद्वः कल्याणविद्यः। आग्नेया हि सुविद्वन्भि
रवां जित्यपि निगमो भवत्यानुषगिरिनामानुषवस्यानुषकं भवति। मृष्टांति
बहिरेनुषगित्यपि निगमो भवति। तुर्वणिः सुस्विनिः। सत्तुर्वणिमहाश्चरेणु
षोऽस्य इत्यपि निगमो भवति। गिर्वणा देवो भवति गीर्निरेनं कनयंति। जुष्टा गिर्व
णसे बृहदित्यपि निगमो भवति। पा। अमुस्ते स्ते रजसि निषत्रे यश्चतानि सम
कृत्वा निमानि। अमुसमीरिताः सुसमीरिते वा तसमीरिता माध्यमका देवगणा

नै० पू०
६६

स्नेहसेनहयिवीतर्पयंतोभूतानिचकुर्वंतितच्चायजंतेत्यतिक्रान्तं प्रातिस्वर्नां च
अप्यक्मातद्वंद्वलष्टिः। अमाश्लेतिवाभ्यक्लेतिवा। याहाश्मिन्धापितमपस्ययाविद्वत्
याहश्मिन्धापितमपस्ययाविद्वत्। उस्वःपितेवजारयामिपिपुल्लैः। उस्वद्वगोपि
ताजापिपुल्लैः॥६॥ प्रवेष्टाजुजुषाणोसोअस्थुरभूतविश्वेअग्नियोतवाजाः। प्रास्थु
४ जोर्वेष्यमाणश्चभवतसर्वेग्रगमनेनेतिवाग्रसंपादिनद्रुतिवापिवाग्रमित्येतदनथ
कमुपबंधमादहीताअङ्गीदिद्रुप्रस्थितिमाहवंपिचनोदधिष्वपवतोतसोमं। अङ्गी
द्रुप्रस्थितानीमानिहवंपिचनोदधिष्वचनद्रुत्यन्ननामपवातिनमिभूतः। तमेदः
स्तःप्रतिपवताग्रंनोहामित्यपिनिगमोभवत्यपिवामेदसश्चपशोश्चसात्वंदिव

राम
६६

वनं स्याद्यत्र द्वेक वचनार्थः प्रसिद्धं तद्वति (पुरे लाञ्छने पचत इति यथा) शुरुध
 आपो भवन्ति शुचं संरुंधंति कुतस्य हि शुरुधः सन्ति पूर्वी रित्यपि निगमो भवत्यमि
 नो मितमात्रो महान् भवत्यभ्यमितो वा। अमिनः सहो न्निरित्यपि निगमो भवति। जजु
 तीरोपो भवन्ति वाहू कारिण्यः। मरुतो जजुर्जीरिवेत्यपि निगमो भवत्यप्रतिष्कृतो प्रति
 ष्कृतो प्रतिसर्वलितो वा। अस्मभ्युमे प्रतिष्कृत इत्यपि निगमो भवति। शाश्वदानः शा
 श्वद्यमानः। प्रस्वां मुनिमतिरश्वाश्वान इत्यपि निगमो भवति॥७॥ तृतीयः पादः॥
 सृपः सर्पिणादिर्ह मधीतरश्च प्रमेतस्मादेवमपि विनितुं वा। सृप्रकरस्नुमुतयद्
 त्यपि निगमो भवति। करस्तौ बालक कर्मणां प्रस्तातारौ मुञ्चि प्रमेतेन व्याख्यातं। वाजे

श्रीमद्

नै० ५०
६७

सि पा वि पा पा व य न उ प स्थि ता न्या ल व ता सि स न सि पा उ त न वा न नृ पा
इ त्प ति नि ग मो न व ति

सुप्रशिगोमतीत्यपिनिगमो भवति। शिप्रे हर्षनासिके वा हनुर्हन्तिनसिकानसने। वि
घ्नस्वाशिप्रेविस्त्रजसधने इत्यपिनिगमो भवति। धेनादक्षते रं सुरम एतत्। सन्निवेण
चिकित्ते रसुनासेत्यपिनिगमो भवति। द्विबह्विदयोऽस्थानयोः। परिवृत्त्ये मध्यमेव
स्थानज्जमेव। उत द्विबह्विदमिनः सहो भिरित्यपिनिगमो भवति। क्रत्रा क्रमण
त्वात्रे क्रमेण बुध्नः समिथे महीनामित्यापिनिगमो भवतुराण उरु कुर्वाणः। इतर्ह
यसे प्रदिव उरण इत्यपिनिगमो भवति। श। स्तियात्रापो भवति। श्यास्यापनात्। ह
षासिध्नां वृषभस्तियानामित्यापिनिगमो भवति। ज्वारुजमानरोहिजिरमाणरोहि राम
जगरमाणरोहीतिवा। अर्धरूपितं वज्रं वावित्यपिनिगमो भवति। जरूयंगरूयंग

प ३ पा ५

एतेऽजस्तुथं हन्याहि राये पुरंधिमित्यापि निगमो भवति। कुलित्रा इति वहुना रूपं
 लज्जातनो भवति। स्कंधो सीवुक्तु लिङ्गो नाति वृक्ता हि वात उपपद्युष्याः। स्कं
 धो वृहस्पसमास्कन्ना भवति। दमपीतरस्कंध एतस्माद्देवास्कन्नायै हि वायत उ
 पपर्वनेऽथ यियास्तुं जस्तुं जते हानि कर्म एताः॥३॥ तुं जतु जेय उतरे स्तोमा इन्द्रस्य वृद्धि
 एताः न विधेयस्य सुष्ठुति। हाने हाने य उतरे स्तोमा इन्द्रस्य वाङ्मोनास्यते विहामि सा
 माप्तिस्तुते बर्हणा परिवर्हणा। बृहच्च वा असुरे बर्हणा कृतस्यैत्यपि निगमो भव
 ति।॥३॥ यो अस्मै घ्नं स उत वायज धनि सोमं सुनोति धुमो अह। अपा पशु क्रस्तनु
 हि मूहति तनुं उत मधवायः कवा सरवः। घ्नं स इत्यहो मधस्यं साने स्मिन्नसा गोस्तु

जवति २

ने० ५०
हृ

बिल

स्थे १२

धउद्धततरंभवत्युपोनेधमितिवास्नेहानुप्रशनसामान्यादात्रीरथूधउच्यतेसयोस्मा
अहन्नपिवारात्रौसोमंसुनोतिभवतिहृद्योतनवापोहत्यपोहतिवाक्कस्तननिधुंधम्मसं
तानाहपेतमलंकरिष्णुमप्यज्ञानंतन्नश्चभंतनूशोभयितारंमघवायःकवासखायस्य
कृत्वाःसखायः।न्याविधाहिलीबिशस्यहृत्वाविशंगिणमभिनुल्लमिस्तानिरविध
बिलाशयस्यहृत्वाविनिचिनिनल्लंगिणंशुस्तमिस्त॥४॥अस्माद्दुप्रभरात्तनुजानोह
वायवज्जमीशानःकियेधःगोर्नपर्वविरहातिरश्चंषुवृस्सिपुपांचरध्वेअस्मैप्रहरत्
संत्वरमाणेहवायवज्जमीशानःकियेधःकियद्वाइतिवाक्कममाणधइतिवागोरि
वपवाणिविरहमेधःपितोविभातः।पारत्रौअस्याविषितस्यपधंनित्यपिनिगमोभ
अनर्णस्यपांचरणयचमित्रीन्यलेनृमिरस्थविक्तमयानुनि
त्यपिनिगमोभवति।वि।व प्रार

राम
हृ

वति॥५॥तन्नसुरीपमजुनंपुरुवारंपुरुत्मना॥तथापोषायाविष्यतुरायेनाभिनो
 स्मयुततन्नस्तस्मिपिमहसंभृतमात्मनातथाधनस्यपोषायाविष्यत्विसुस्मयुरस्मा
 कृतमयमानोरास्पिनोरास्पीरपतेर्वरितेर्वारिर्विमस्यनस्यायोरित्यपिनिगमोभव
 त्जतिःप्रसाधनकर्मज्ञजुरित्यथसंभवति॥ज्ञजुनीतीनोवमणइत्यपिनिगमोभ
 वति॥प्रतद्वस्त्राप्तवस्त्रहरीद्वस्त्रप्रतद्वस्त्रअभिस्त्ररेणेत्यापिनिगमोभवति॥हाहि
 नातानोअध्वरंहेयज्याहिनीतब्रह्मसुनयधनाना॥कृतस्ययोगेविषाध्वंस्रधःश्रष्ट
 वरंभृतनास्मभ्यमापा॥प्रहिणुतेनोध्वरदेवयज्यार्येप्रहिणुतब्रह्मधनस्यसननाय
 कृतस्यसननायकृतस्ययोगेयरुस्ययोगेयहैशकटइतिवाशकमापातचोक्षुय
 षंशतदंजवति॥शानकेलोकतीतिवाशकद्वेनतकतीतिवा॥सुर
 वती॥कृतस्यस्यमापा॥

नै० १००

हृ० वि०

मालाद्वन्द्वभूरिवामं। दहदिह बद्धवन्नीयं। एवमानदिलुभयस्य राजा बोध्यते विशदं
ज्ञेयमनुष्णम्। युद्धस्य त्वेवमानानां हर्षेण द्युसुवतः सुवतौ भादधत्तमयस्य राजा
दिव्यस्य च धार्मिकस्य च बोध्यमाणा इति बोध्यते च करीतवृत्तं सुमस्वयमित्य
र्थः। उपप्रागा सुमन्मेधमिमेन्म। उपप्रेतुमायमेनो धूमपि पतेनेत्याश्च मेधिमो
मन्त्रोदिविष्टिषु दिव एषणेषु॥ ७॥ स्थूरं राधः शान्ताश्चं कुरुंगस्युदिविष्टिषु। स्थूरः
समाश्रितमात्री महान्भवत्पण्डरनुस्यवीयां समुपसर्गलुप्तनामकरणेभ्य
यासं प्रति कुरुंगो राजा बभूव कुरुगमनादा कुलगमनादा कुरुः कृतं ते।
कुरुमित्यर्थस्यैवति कुलं कुरुमातेर्विक्रिपितं भवति हतो व्याख्यातो जिव

राम
हृ०

तिः प्रीतिकुम्भाभर्मिपुङ्गुन्याजिवेतिरिवजिवन्तिप्रमयइत्यपिनिगमोभवति॥ग
 ॥॥चतुर्थःपादः॥॥अमत्रोमात्रोमहान्भवत्यप्यमित्रोवा॥महोअमित्रोवृजनेवि
 रूणीत्यपिनिगमोभवति॥स्तवेच्युवापिममस्तूपतेवज्जृवासमोनश्रितिमनश्चल
 दानमश्चलंपापकमाश्चिमद्विषमोअनश्रितिंवसुहापस्तुहीत्यपिनिगमोभव
 त्यनवाप्रितृतो न्यस्मिन्॥अनवाएवृषभमंदजिह्वं हृहस्पतिर्वर्ध्यानयमकैर्य
 नवमस्तृतमन्यस्मिन्वृषभमंदजिह्वंमदनजिह्वंमोदनजिह्वमितिवाहृहस्पतिंव
 र्ध्यानयमकैर्यचनीयेस्तोमैरसामिसामिप्रतिषिद्धंसांमिस्पतेः॥असाम्पोजोवि
 भूयास्तुदानवः॥असुसमाधेवलविभृथकल्पाएदनाः॥॥मातामोमस्यगल्ह्या

नै० १००
७०

म सदायावन्नाहंगिरा। भूस्मिष्टगंनसर्वनेषु बुद्धं धं कर्द्दशा नंनया विषदा। माबुद्धं
लासोमस्यगालनेन सदायावन्नाहंगिरागीत्यास्तुत्या भूस्मिष्टगंनसर्वनेषु बुद्धं
३३ कर्द्दशा नंनया विषदातीति। अत्रात्रा विं विं दवद्वागल्दाधमनीना। सीनाना विमक्त
३४ त्वेतेभवतो गलनाधमनीनामित्यथे। नपापासोमनामहेनारायोसो नजल्हवः। नपा
पामन्यामहेनाधनानहलनेनहीनात्रस्यस्मासुब्रह्मचर्यमध्ययनतपोदानक
र्मिष्टपिरवोवदुक्कुरेभास्कुरेभयंकुरेभासमानो देवतीतिवा॥ ३॥ यवोवदुक्कुरे
श्विनावयंतेपंडुहंतामनुष्यायदस्त्रा। अत्रिहस्पुंबकुरेगाधमतीरुज्योतिश्चक्रयु रम
रायायि। वृकोलागलभवतिविकर्तनास्त्रागलेलगतिलंगूलवद्वालांगूललगतिले ७०

७४ लंगते लंबिते वन्निंदु हंतो मनुष्याय दशनिधाय वन्निधमंतौ हस्पुं बळरे एज्यो निषो
 बोदके नवार्य ईश्वर पुत्रो बिकृताटाः खलु कुसीदिनो लवंति विगुणकारिणो वादि
 गुणदायिनो वा विगुणं कामयंत इति वा। इंदो विश्ववि कृताटाः अहर्दृष्टा उत कृत्वा
 पूर्णोऽश्रमि। इंदः सर्वा वि कृताय न हर्दृष्टाः स्तुयं दृष्टो य इमान्पुहानि पश्यंति न पंराणी
 ति वा निभवंति कर्मण पंराणीश्च वणिजः॥३॥ जीवानो अन्निधितना दित्यासः पुरा हथा
 त्वा कदस्त हवनश्च तः। जीवतो नो भिक्षवता दित्याः पुरा हनना कुतुस्थका नंश्च
 त इति मस्यानां जालमापन्ना नामेत हाषं वेदयंते मस्यामक्षा। उदके स्यंदते न्योर्बंभ
 हणायेति वा जालं जलचरं भवति जले भवं वा जले त्रायं वांङ्करो ह्रस्वान् कुरणमित्य

मा चंत

ने ५०

५२

३९

पस्यन्नवति। कएवं नं हरणं दुर्वित्यपि निगमो भवति। सप्तमपदाः कवयस्ततस्तुतासामेका
 मिहम्पंडुरोगात् सप्तमपदाः कवयश्चक्रुस्तासामेकामप्यविगच्छन्नेहस्तान्भवति स्तेयं तत्पा
 रोहणं ब्रह्महत्यां भूणहत्यां सुरापानं दुष्कृतकर्मणः पुनः पुनः सेवापातकेन तोद्यमिति
 इव तूतिनिपातः खेदानुकुं पयोः। धावतो बलासि यमनैव ते मनो हृदयं चाविहामाश्च न्याकि
 लत्वां कल्यो वयुक्तं परिषं जाते लिबुजे वृहत्। बतो बलादति तो भवति दुर्बलो बतासि यम
 नैव ते मनो हृदयं च विजानीमो न्या किलत्वां परिषं ह्यते वयुक्तं लिबुजे वृहत् वं लिबु
 जाव्रतति भवति तीयते विभजंतीति व्रतति वरिणा स्वसयनाच्च ततनात्वा यमुदकं भवति वात
 एतदाप्याययति। पुनानोवाताप्यं विश्वश्च इमित्यपि निगमो भवति। वनेन वा योन्यक्षयि

कह्ये

राम

५१

चाकन (वन इव वायो वेः पुत्राश्चायं निति वाकामयमान इति विवेति च य इति चकार
 त्राकल्प उदात्तं वेत्तस्माद्व्यातं मभविष्यास्तु समाप्तश्चाथैरिय र्थतीति सिद्धस्तस्य
 स्मरथ कामयं न इति वा। एष देवो रथ र्थतीत्यपि निगमो भवति। धेनु ब्रह्म पुत्रितम
 संक्रां। असंक्रमणं॥५॥ पंचमः पादः॥॥ आध व आध वनात्। मतीनां च साधनां वि
 प्राणां वाधवमिति। पिनिगमो भवत्यनवब्रवो नवात्तिवचनम्। विजिषे कदि इति वा
 नवब्रव इत्यपि निगमो भवति॥१॥ अथ पि क्वा ए विकटे कारिं छसद्वि। शि रि ब्र
 स्पसत्त भिस्ते भिष्वा चातयामसि। अहायि नि का ए विकटे का ए वि कांत इति न इति
 पमन्य वा क एते वा स्पा ह ए भाव कर्म ए क एति। अहा ए भा वि भा स्यति। पु क ए
 न

ने०५०

७३

तीतिमात्रा एसावाक्क एणदशना एसावाक्को एणविकटो विक्रान्तगतिरित्यौपमन्य
वः कुटनेवस्यादिकुटितो भवति गिरिगुहसदानो नुवेशकारिके। शिरिर्विवस्यस
त्वभिः॥ शिरिर्विगोभेघः शीयते विवे विवंबी। रिटेनव्याख्यातं तस्य सत्वे रुदकैरिति स्या
ते द्वावातयामोपि वा शिरिर्विगोभारदाजः कालकस्मैपेतो लक्ष्मीनिर्वाण्यं वक्रा ना ४
रतस्य सत्वे कर्मभिरिति स्याते द्वावातयामश्वातयति न शिने पराशरः पराशरस्य
वसिष्ठस्य विस्मयुहो॥ पराशरः श्रुतया तु वसिष्ठ इत्यपि निगमो भवतीति दोषि परा
शर उच्यते शान्तिपितायास्तनो॥ इदं शान्तनामं भवत्पराशर इत्यपि निगमो भवति। राम
कुविर्दती विक्रान्तं दंती॥ यत्रा बोदिह दहति कुविर्दतीत्यपि निगमो भवति। कस्तुल ७३

ती कृत्तुदती ॥१॥ वामं वामं तत्रादुरे देवो ददायुत्तमा । वामं पूषा वामं भगो वामं देव
 कुरुलती । वामं वमूनीयं भवत्यादुरिरादुरणात्तकः कुरुलती भिगः पुरस्तात्तस्यान्वादेवा
 दूत्येकं क्षपेत्य परं सो दंतको दंतकः क्षपेति वब्राह्मणं दनो विशादं दमृधवाचा दानम
 नसो नो मनुष्यानि दमृधवाचः कुरु । अवीरमिव मामयं अरा रुरभि मन्यते । अबलामि
 वमामयं बालो भिमन्यते सं शिशुं शो रिशुरि दंयुरि दं कामयमानो थापित ददर्थे प्राप्यते ।
 वस्तुधुरि दं वस्तुमानित्यत्रार्थः । अश्वयुग्ं बूरयुर्वस्तुधुरित्यपि निगमो भवति ॥३॥ किं
 ते कृत्तुवन्ति की करेषु गावो नाशि दुहन्ति घर्मं । आनो भ रप्रमगं दस्युवेदो नैवाशा
 खेमघ वं वंधयानः । किं ते कृत्तुवन्ति की करेषु गावः की कटा नाम देशो नार्यनिवासः

ने० ५०
७३ २

वां ५

२ न य

७३

की कटाः किं कृताः किं क्रिया निरिति प्रेमानिव वा शिरं दुहेन तपंति धर्मं हर्म्यमा
हरप्रमगं हर्म्यधनानि मगदः कुश्रीदीमांगदोमांगमिष्यतीति च ददाति तदपत्यं प्रम
गं हर्म्यदोत्यंत कुश्रीदः कुलीनः प्रमदको वा यो यमे वा सिलोको न पर इति प्रेसुः पंड
को वा पंडुः उकः पंडगः प्रादको वा प्रादयत्पांडावाणी इव व्रीतयूति तसं नैवाशाखं नी
वाशाखो नीचैः शाखः शाखाः शाक्रेते राणिरराणां तन्नो मघव नृंधयेति रधातिर्वि
नृः साधु बुद्धो हिरण्ययः उभोते वा ह्यराणां सुसंस्कृतं कृदये चिद्वद्वृत्तां धातु विह्वं
कुविह्वं महाविह्वं पंवाते सुकृतं सुमयं सुमुखं धनुः साधयिते बुद्धो हिरण्यय उभोते वा

राम०
७३

कुरमणीयौसंग्राम्यावर्दपेअर्द्धनपातिनौगमनपातनौवामर्मणर्द्धनवेधिसौवा॥५॥
 निराविध्याङ्गिरिभ्यश्चाभारयत्यक्कमोदकंनहंरुदंस्वाततांनिरविध्याङ्गिरिभ्यश्चाभार
 यत्यक्कमोदनमुदकदानमेधं।दंष्टोबुदंस्वाततं।दंष्टोबुदेनवारयातंदंष्टारकश्वाह॥
 अयंयोहोताकिरुसयमस्यकमपूहयज्ञमजंतिदेवाः।अहरहज्जयितेमासिमास्यथा
 देवाधिरहव्यवाहं।अयंयोहोताकत्तसियमस्यकथमेनुमाप्रिवहरहज्जयितेमासेमासे
 मासेमासेमासेवाथदेवानिदधिरहव्यवाहमुख्यमस्तेतिर्हणेनेर्वा।महत्तदुल्लंस्थविर
 तहासीत्यपिमिगमोभवत्तुबीसमपगतभासमपहतभासमनंतर्हितनासंगतभासंवा
 हिमिनाग्निधंसमवारयथांपितुमती।मज्जमस्माअधत्तांरुंबीसेअविमश्चिता
 वनीतमुनिन्यथुःसर्वगणंस्वस्ति।हिमेनोदकेनयीभातेग्निधंसमहखारयेयामन्नवती

त्रिंशत्सममुवन्तिदेवा ३५५

चास्माज्जुर्मिधत्तमन्नये। योयमृवीसिहयिथ्याममिरंतरेषधिवनस्यतिह
 न्नेन्यथुःसर्वय। एंसर्वनामानंगणोगणामाजुएअयहहउषधयउद्योतिशा
 यियातहश्विनोरूपतेनोनौ। स्तौतिस्तौति॥ ॥७॥ ॥षष्ठःपादः॥ ॥षष्ठोऽध्या
 मासः॥ ॥इतिनैरुक्तहवदिंसिमासः॥ ॥८॥ ॥अथरसु॥ ॥अत्रमस्तु॥ ॥८॥
 ॥संवत्१६९२वर्षेकार्तिकेवदि१२भौमेलिपितुंगोपीनाथेन॥ ॥कल्याणमस्तु॥

74 श्रीगणेशायनमः॥ ग्रंथ १२४५ श्रीनारदसंमन्त्रहस्तपुस्तके हरे
 श्रीगणेशायनमः॥ हरे हरे हरे पठनार्थं ११७८१॥

राम
 ७४